

**ONTWERP VAN DECREET TOT REGELING VAN HET TOEZICHT, DE
ERKENNING VAN LOKALE GELOOFSGEMEENSCHAPPEN, DE
VERPLICHTINGEN VAN DE BESTUREN VAN DE EREDIENST EN TOT
WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 7 MEI 2004 BETREFFENDE DE
MATERIËLE ORGANISATIE EN WERKING VAN DE ERKENDE EREDIENSTEN**

Samenvatting

Het voorliggend ontwerp van decreet voert een nieuw decretaal kader in voor lokale geloofsgemeenschappen op volgende drie vlakken:

- De erkenning: de bestaande erkenningsverplichtingen worden maximaal aangepast in lijn met de aanbevelingen van de studie Torfs¹. Alsook worden nieuwe regels uitgewerkt zodat de Vlaamse Regering over alle relevante informatie beschikt omtrent bestuurlijke, veiligheids- en samenlevingsaspecten om gemotiveerde beslissingen te kunnen nemen zowel voor als na de erkenning.
- Het toezicht: voor een permanent en adequaat toezicht op de naleving van de verplichtingen in dit decreet en het eredienstendecreet door de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen en de besturen van de eredienst wordt een Vlaamse toezichtsinstantie opgericht die over de nodige bevoegdheden beschikt.
- De sanctionering: ook wordt voorzien in een getrapte en gedifferentieerde sanctiekader om de effectiviteit van de handhaving van de verplichtingen te versterken.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Inleiding

Lokale geloofsgemeenschappen zijn belangrijke partners binnen onze diverse samenleving. Het uitgangspunt is dat een erkende lokale geloofsgemeenschap waarmee dialoog gevoerd wordt, te verkiezen is boven een niet-erkende lokale geloofsgemeenschap waarmee geen enkel officieel contact bestaat.

Met het voorliggend ontwerp van decreet willen we een nieuw en duidelijk kader invoeren voor de erkenning van lokale geloofsgemeenschappen en voor de verplichtingen waaraan besturen van de eredienst moeten voldoen. De erkenningsregels worden scherper gesteld, zodat beter het kaf van het koren gescheiden kan worden. Wie tegen ons maatschappijmodel ageert, verliest zijn erkenning. Lokale geloofsgemeenschappen die zich hierin inschakelen, zijn onze bondgenoten. We willen zoveel mogelijk harten voor ons maatschappijmodel

¹ R. TORFS, G. DU PLESSIS, R. VAN DEN DRIESSCHE, M. DE BAETS, Onderzoek naar de adequaatheid van de erkenningscriteria voor lokale kerk- en geloofsgemeenschappen in het Vlaams Gewest én naar de handhaving van deze criteria en andere administratieve verplichtingen door de lokale kerk- en geloofsgemeenschappen, Leuven, Bijzondere Faculteit Kerkelijk Recht – KU Leuven, 2018, <http://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1483945>

veroveren, gebaseerd op wederzijds engagement. Iedereen heeft gelijke rechten, maar ook gelijke plichten. We stellen ook duidelijke grenzen die worden bepaald door de rechtsstaat en de fundamentele grondwaarden die eraan ten grondslag liggen. Onze rechtsstaat staat niet ter discussie. Geen enkele religie of levensbeschouwing staat boven de wet en de fundamentele beginselen vervat in de Grondwet en internationale mensenrechtenverdragen, zoals de scheiding der machten, de neutraliteit van de overheid, de scheiding van kerk en staat, het non-discriminatiebeginsel, etc.

2. Bevoegdheidsverdeling tussen federale staat en de gewesten

Sinds de vijfde staatshervorming zijn de gewesten conform artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 6° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen (hierna: BWHI) voor wat de ondergeschikte besturen betreft, bevoegd voor de kerkfabrieken en de instellingen die belast zijn met het beheer van de temporalieën van de erkende erediensten, met uitzondering van de erkenning van de erediensten en de wedden en pensioenen van de bedienaars der erediensten.² Aangezien het Vlaamse Gewest niet voor alle aspecten bevoegd is, blijft samenspraak en afstemming met het federaal niveau noodzakelijk.

De federale bevoegdheden omvatten:

- De erkenning van de erediensten. Op dit ogenblik zijn er zes erediensten erkend door de federale overheid: de rooms-katholieke³, de protestants-evangelische⁴, de Israëlitische⁵, de anglicaanse⁶, de islamitische⁷ en de orthodoxe⁸;
- De bevoegdheid van de federale overheid inzake de wedden en de pensioenen van de bedienaars van de erediensten omvat zowel de vaststelling en de betaling van de wedden en de pensioenen als de definiëring van de titularissen van dit recht.

Behoudens de voormelde federale aangelegenheden, zijn de gewesten bevoegd voor al wat de instellingen belast met het beheer van de temporalieën van de erkende erediensten betreft, dat wil zeggen het beheer van de goederen en inkomsten van deze erediensten. Deze bevoegdheid omvat zowel de organisatie, de werking, het toezicht als de financiering van de besturen belast met het beheer van de goederen en de inkomsten van de eredienst. Hieruit vloeit voort dat de gewesten ook bevoegd zijn om de lokale geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten te erkennen, met inbegrip van de eventuele stappen die daaraan voorafgaan.⁹

De erkenning van een lokale geloofsgemeenschap brengt de oprichting van een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid met zich mee, bestuur van de eredienst genaamd. De besturen van de eredienst zijn belast met de zorg voor de

² Zie ook artikel 181, §1 van de Grondwet.

³ Wet van 18 germinal jaar X (8 april 1802).

⁴ Idem.

⁵ Decreet van 17 maart 1808.

⁶ Wet van 4 maart 1870.

⁷ Wet van 19 juli 1974.

⁸ Wet van 17 april 1985.

⁹ GwH 19 december 2019, nr. 203/2019; Adv. 36.134/4 van de Afdeling wetgeving van de Raad van State, Parl.St. VI.Parl. 2003-04, nr. 2100/1.

materiële voorwaarden die de uitoefening van de eredienst en het behoud van de waardigheid ervan mogelijk maken en staan in voor het onderhoud en de bewaring van de voor de eredienst bestemde gebouwen, en voor het beheer van de goederen en de financiële middelen die bestemd zijn voor de uitoefening van de eredienst¹⁰.

De Raad van State stipuleert meermaals in zijn advies (zie o.a. opmerkingen 4.1., 4.3.4. en 14.4.) bij het voorontwerp en verwijzend naar de eigen adviespraktijk en de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof dat conform artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 6°, BWHI de bevoegdheid van de gewesten inzake het beheer van de temporalien van de erkende erediensten zich beperkt tot de instellingen die belast zijn met het beheer van de temporalien van de door de federale overheid erkende erediensten. En dat derhalve het toepassingsgebied van de erkenningsregeling steeds verband moet houden met wat nodig is voor het verzekeren van een goed beheer van de temporalien van de betrokken eredienst (zie o.a. opmerkingen 4.3.5. en 7.5.).

Vanaf de erkenning heeft de financierende overheid¹¹ volgende verplichtingen t.a.v. het bestuur van de eredienst:

- instaan voor het tekort van de werking van het bestuur van de eredienst;
- onder bepaalde voorwaarden bijdragen in de investering in de gebouwen van de eredienst;
- ter beschikking stellen van een woning van de bedienaar van de eredienst of een woonstvergoeding toekennen;
- onder bepaalde voorwaarden een ruimte ter beschikking stellen waar gelovigen ontvangen kunnen worden, waar het bestuursorgaan kan vergaderen en waar het archief van het bestuur kan bewaard worden (of een secretariaatsvergoeding toekennen).

Momenteel¹² zijn er in het Vlaamse gewest 1696 besturen van de eredienst. Onderstaande tabel toont het aantal besturen van de eredienst aan per provincie en per eredienst:

Eredienst	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Totaal
anglicaans	1	-	1	2	3	7
islamitisch	6	12	5	2	2	27
Israëlitisch	3	-	1	-	2	6
orthodox	3	5	2	1	5	16
protestants	14	5	10	6	12	47
RK-kathedraal	2	1	1	-	1	5
rooms-katholiek	304	304	364	272	344	1588
Totaal	333	327	384	283	369	1696

¹⁰ Art. 4, 81, 117, 153, 189 en 232 van het eredienstendecreet.

¹¹ T.a.v. katholieke, protestantse, anglicaanse en israëlitische besturen van de eredienst, is het gemeentebestuur de financierende overheid. De provincie is de financierende overheid t.a.v. de islamitische en orthodoxe besturen van de eredienst, alsook tegenover de kathedrale kerkfabrieken.

¹² Laatste update 19 mei 2021.

3. Beleidsmatige context

Met het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten (hierna: eredienstendecreet), voorzag het Vlaams Parlement in nieuwe regelgeving betreffende de organisatie en werking van de besturen van de erkende erediensten na de overdracht van bevoegdheden in 2001 ten gevolge van de vijfde staatshervorming. De Vlaamse Regering erkent de lokale geloofsgemeenschappen van de door de federale overheid erkende erediensten, en kan in bepaalde gevallen de erkenning opheffen. De criteria en de procedure die daarbij gelden zijn opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2005 houdende vaststelling van de criteria voor de erkenning van de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten (hierna: erkenningsbesluit). De regels betreffende het financieel beheer en de financiële rapportering van de besturen van de eredienst werden vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten en van de centrale besturen van de erkende erediensten.

Na 15 jaar is er nood aan een actualisatie van het erkennings-, toezichts- en sanctiekader voor lokale geloofsgemeenschappen. Bovendien bleek de noodzakelijke informatie om erkennings- en sanctiedossiers te kunnen beoordelen soms onvoldoende beschikbaar te zijn. Het gaat daarbij om informatie met betrekking tot de bestuurlijke gegevens van de lokale geloofsgemeenschappen, maar ook om informatie i.v.m. veiligheids- of samenlevingsaspecten.

Bijgevolg werd in de vorige regeerperiode in opdracht van de Vlaamse Regering door de KU Leuven een studie verricht naar de adequaatheid van de erkenningscriteria voor lokale geloofsgemeenschappen in het Vlaamse Gewest én naar de handhaving van deze criteria en van het respecteren van andere administratieve verplichtingen door de lokale geloofsgemeenschappen (hierna: studie Torfs¹³). Aan de representatieve organen van de erkende erediensten werd tijdens de vorige regeerperiode meegedeeld dat aanvragen tot erkenning on hold worden gezet in afwachting van de aanbevelingen van de studie Torfs. Deze studie werd in december 2018 opgeleverd en maakte het voorwerp uit van een gedachtewisseling in het Vlaams Parlement.¹⁴

Uit de studie Torfs is gebleken dat het regelgevend kader en de criteria voor de erkenning van lokale geloofsgemeenschappen verfijnd moeten worden om tot een beter resultaat te komen. In uitvoering van het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 worden de bestaande regels binnen de Vlaamse bevoegdheden maximaal aangepast in lijn met de aanbevelingen van de studie Torfs.

¹³ R. TORFS, G. DU PLESSIS, R. VAN DEN DRIESSCHE, M. DE BAETS, Onderzoek naar de adequaatheid van de erkenningscriteria voor lokale kerk- en geloofsgemeenschappen in het Vlaams Gewest én naar de handhaving van deze criteria en andere administratieve verplichtingen door de lokale kerk- en geloofsgemeenschappen, Leuven, Bijzondere Faculteit Kerkelijk Recht – KU Leuven, 2018, <http://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1483945>

¹⁴ Verslag van de gedachtewisseling namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering en Stedenbeleid uitgebracht door Yasmine Kherbache en Nadia Sminate over het onderzoek naar de adequaatheid van de erkenningscriteria voor lokale kerk- en geloofsgemeenschappen in het Vlaamse Gewest en naar de handhaving van deze criteria en andere administratieve verplichtingen door de lokale kerk- en geloofsgemeenschappen, *VI. Parl.* 2018-2019, nr. 1990/1.

Het Vlaams regeerakkoord 2019-2024, de beleidsnota binnenlands bestuur en stedenbeleid 2019-2024, de conceptnota bis betreffende het regelgevend erkenningskader voor lokale geloofsgemeenschappen, meegedeeld aan de Vlaamse Regering op 29 mei 2020 (VR 2020 2905 MED.0170/1BIS) en de conceptnota ter betreffende de oprichting van de Vlaamse Informatie- en screeningsdienst op de lokale geloofsgemeenschappen, meegedeeld aan de Vlaamse Regering op 08 mei 2020 (VR 2020 0805 MED.0150/1), bepalen de krachtlijnen van het vernieuwd decretaal erkennings-, toezichts- en sanctiekader voor de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen en de besturen van de eredienst.

De invoering van een gedifferentieerd en getrapt kader aan sanctioneringsmogelijkheden, een wachtperiode, een gekwalificeerd verbod op buitenlandse financiering, bevoegdheden voor de bevoegde instantie (Vlaamse Informatie- en screeningsdienst) en nieuwe verplichtingen voor de reeds erkende geloofsgemeenschappen vereisen een decretale verankering.

B. Inhoud

Het voorliggend ontwerp van decreet regelt volgende aspecten en volgt volgende structuur:

- Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen
- Hoofdstuk 2. Erkenning van lokale geloofsgemeenschappen
- Hoofdstuk 3. Verplichtingen van de besturen van de eredienst
- Hoofdstuk 4. Opdracht en bevoegdheden van de bevoegde instantie
- Hoofdstuk 5. Sanctionering van de besturen van de eredienst
- Hoofdstuk 6. Wijziging van erkenningen en de opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanijen
- Hoofdstuk 7. Verwerking persoonsgegevens
- Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004
- Hoofdstuk 9. Slotbepalingen

Het eredienstendecreet wordt in het licht van het voorliggend ontwerp van decreet aangepast waar nodig, waarbij de verplichtingen opgenomen in het eredienstendecreet van toepassing blijven. De niet-naleving van deze verplichtingen zal aanleiding kunnen geven tot de opstart van de sanctioneringsprocedure opgenomen in het voorliggend ontwerp van decreet. De correlatie met het eredienstendecreet wordt mede bewaakt door het streven naar een éénduidig begrippenkader.

1. Erkenningscriteria

De studie Torfs heeft voorstellen geformuleerd betreffende de erkenningscriteria om het bestaand regelgevend kader voor lokale geloofsgemeenschappen te verbeteren. De huidige erkenningscriteria worden verfijnd en verduidelijkt waar nodig.

Huidige erkenningscriteria	Nieuwe erkenningscriteria
Volledigheid van het aanvraagdossier	De Vlaamse Regering beoordeelt de erkenningsaanvraag op het einde van de wachtperiode.
Financiële leefbaarheid op basis van het onderzoek van het financieel plan	<ul style="list-style-type: none"> - Financiële leefbaarheid en verplichte transparantie (o.a. invoering van een giftenregister en transparantie over de juridische structuren die aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden zijn en in het bijzonder over de onderlinge financiële stromen en de jaarrekeningen van deze verbonden structuren); - Gekwalificeerd verbod op buitenlandse financiering en ondersteuning als die financiering of ondersteuning afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van een lokale geloofsgemeenschap; - Verbod op financiering of ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging; - Verbod op rechtstreekse of onrechtstreekse bezoldiging door een buitenlandse overheid van bedienaars van de eredienst en hun vervangers; - Het aanvraagdossier bevat een schriftelijke verklaring op eer waarbij de leden van het voorlopig bestuursorgaan/het tijdelijk voltallig bestuursorgaan zich ertoe verbinden om deze verplichtingen na te leven.
Een schriftelijke verklaring waarbij de lokale geloofsgemeenschap zich verbindt tot een correcte toepassing van de wetgeving inzake het gebruik van de talen in bestuurszaken.	Het aanvraagdossier bevat een schriftelijke verklaring op eer waarbij de leden van het voorlopig bestuursorgaan / het tijdelijk voltallig bestuursorgaan zich ertoe verbinden de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 na te leven.
Maatschappelijke relevantie wordt minimaal aangetoond aan de hand van: <ul style="list-style-type: none"> - een benaderende opgave van het aantal gelovigen binnen de gebiedsomschrijving; 	Maatschappelijke relevantie wordt aangetoond aan de hand van: <ul style="list-style-type: none"> - minimum 200 leden binnen de gebiedsomschrijving; - de zorg voor de materiële voorwaarden die de uitoefening van

<ul style="list-style-type: none"> - de wijze waarop de lokale geloofsgemeenschap zich inschakelt in de lokale gemeenschap van de gemeente waartoe zij behoort, met inbegrip van: <ul style="list-style-type: none"> - de wijze waarop zij in haar werking en haar contacten met gelovigen en derden, uitgezonderd de door de liturgie voorgeschreven bepalingen, de Nederlandse taal gebruikt; - de organisatie van haar contacten met de bestuurlijke overheid van de gemeente of de gemeenten van haar gebiedsomschrijving. 	<ul style="list-style-type: none"> - de eredienst en het behoud van de waardigheid ervan mogelijk maken; - het onderhoud en de bewaring van het gebouw of de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst; - duurzame contacten onderhouden met de lokale overheid van de gemeente waar de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst gelegen zijn ; - respecteren van het principe van goed nabuurschap en het onderhouden van duurzame contacten met de lokale gemeenschap waar de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst gelegen zijn.
<p>Een schriftelijke verklaring waarbij de lokale geloofsgemeenschap zich ertoe verbindt dat haar huidige en toekomstige geestelijke bedienaars voldoen aan de inburgeringsplicht die desgevallend op hen van toepassing is ingevolge het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid.</p>	<p>De bedienaars van de eredienst en hun vervangers voldoen indien van toepassing aan de inburgeringsplicht vastgelegd in het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid.</p>
<p>Een schriftelijke verklaring waarbij de lokale geloofsgemeenschap zich ertoe verbindt om individuen die handelen of oproepen om te handelen in strijd met de Grondwet en het EVRM, te weren uit de organisatie en werking van de lokale geloofsgemeenschap.</p> <p>Een schriftelijke verklaring waarbij de lokale geloofsgemeenschap zich ertoe verbindt om, behoudens incidentele overmacht:</p> <ul style="list-style-type: none"> - in geen geval, op welkdanige wijze dan ook, haar medewerking te verlenen aan activiteiten, als zij in strijd zijn met de Grondwet en het EVRM; - individuen of verenigingen te weren uit gebruikte lokalen en plaatsen die de besturen van de eredienst gebruiken, wanneer die personen oproepen of handelen in strijd met de Grondwet en het EVRM. 	<p>De leden van het voorlopig bestuursorgaan/ het tijdelijk voltallig bestuursorgaan/ het bestuursorgaan van het bestuur van de eredienst leven, behoudens incidentele overmacht, de volgende verplichtingen na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de verplichting om in geen geval, op welke wijze dan ook, aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of leden daarvan; - de verplichting om in geen geval, op welke wijze dan ook, medewerking te verlenen aan activiteiten die aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of leden daarvan; - de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om personen die aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of de leden daarvan,

	<p>te weren uit de organisatie en werking van het voorlopig bestuursorgaan/het tijdelijk voltallig bestuursorgaan/ het bestuursorgaan van het bestuur van de eredienst;</p> <ul style="list-style-type: none"> - de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om personen die in door de geloofsgemeenschap gebruikte lokalen en plaatsen aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of de leden daarvan, te weren uit de gebruikte lokale en plaatsen; - de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om geldende wetgeving na te leven en niet hun medewerking te verlenen aan handelingen strijdig met de geldende wetgeving, in het bijzonder het EVRM en de Grondwet; - Het aanvraagdossier bevat een schriftelijke verklaring op eer waarbij de leden van het voorlopig bestuursorgaan/ het tijdelijk voltallig bestuursorgaan zich ertoe verbinden om deze verplichtingen na te leven.
--	--

Daarnaast worden nog een aantal nieuwe criteria toegevoegd zodat de Vlaamse Regering over alle relevante informatie omtrent bestuurlijke, veiligheids- en samenlevingsaspecten beschikt om een gemotiveerde beslissing met kennis van zaken te kunnen nemen:

- Het bestaan van een juridische structuur die aan het aangevraagd openbaar statuut aangepast is en verplichte transparantie hierover;
- Transparantie over de juridische structuren die aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden zijn en in het bijzonder de onderlinge financiële stromen tussen de lokale geloofsgemeenschap en de verbonden juridische structuren;
- De gegevens over de bedienaars van de eredienst en hun vervangers moeten steeds door het voorlopig bestuursorgaan of het bestuursorgaan van het bestuur van de eredienst bezorgd worden aan de Vlaamse Regering, het representatief orgaan, de financierende overheid en in voorkomend geval de adviserende gemeente;
- Het beschikken over een gebouw dat bestemd is voor de uitoefening van de eredienst en dat voldoet aan de geldende veiligheidsnormen blijktens een attest van de brandweer. De toekomstige openbare instelling moet houder zijn van zakelijke rechten op het gebouw of gebouwen gebruikt als plaats

van de eredienst, of bij gebreke daarvan, wanneer het gebouw of de gebouwen gebruikt als plaats van de eredienst niet aan een overheid toebehoren, een afschrift van de met de eigenaar gesloten overeenkomst betreffende het gebruik van het gebouw of de gebouwen als plaats van eredienst, kunnen voorleggen;

- Het voldoen aan administratieve verplichtingen tijdens de wachtperiode;
- De lokale geloofsgemeenschap heeft de wachtperiode van vier jaar met gunstig gevolg doorlopen.

2. Wachtperiode

De invoering van een wachtperiode van vier jaar heeft tot doel de erkenningsaanvragen grondig te screenen en te toetsen op de erkenningsverplichtingen, alsook een constructieve relatie op te bouwen met de betreffende lokale geloofsgemeenschap. De wachtperiode zorgt er ook voor dat alle betrokken actoren bij de erkenningsprocedure een gefundeerd advies kunnen geven. Op deze wijze kan er ook vertrouwen worden opgebouwd tussen de lokale geloofsgemeenschap en de lokale overheid, waarvan de Vlaamse Regering de essentiële rol in deze materie ten volle wil erkennen.

De erkenningsaanvraag van een lokale geloofsgemeenschap wordt, conform artikel 3, §1, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 27 mei 2004 tussen de Federale Overheid, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de erkenning van de erediensten, de wedden en pensioenen van de bedienaars der erediensten, de kerkfabrieken en de instellingen belast met het beheer van de temporalien van de erkende erediensten (hierna: het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008), bij het bevoegd representatief orgaan ingediend, die het vervolgens bezorgt aan de Vlaamse Regering. Het representatief orgaan, meldt de indiening van de erkenningsaanvraag van de lokale geloofsgemeenschap binnen 8 dagen schriftelijk aan de Vlaamse Regering. De wachtperiode zal starten vanaf het moment dat het representatief orgaan de bij haar ingediende erkenningsaanvraag van een lokale geloofsgemeenschap, heeft bezorgd aan de Vlaamse Regering.

Tijdens deze wachtperiode zal de lokale geloofsgemeenschap aan een aantal administratieve verplichtingen moeten voldoen, waaronder financiële rapportering en opstellen en bijhouden van een giftenregister. De lokale geloofsgemeenschap dient tijdens de wachtperiode te handelen alsof zij als het ware erkend is¹⁵. Zo is de lokale geloofsgemeenschap reeds beter op de hoogte van welke verplichtingen na de erkenning op haar zullen rusten en hoe zij deze kan vervullen. De beoordeling of de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de erkenningsverplichtingen zal gebeuren tijdens de wachtperiode van vier jaar. Minstens na twee jaar en op het einde van de wachtperiode zullen de bij de erkenningsprocedure betrokken actoren om advies gevraagd worden over de erkenningsaanvraag.

3. Betrokken actoren

De lokale en provinciale besturen, alsook de representatieve organen worden sterk betrokken bij zowel de erkenningsprocedure als het blijvend toezicht op de

¹⁵ Studie Torfs, p.15

besturen van de eredienst. De doelstelling is om een decretaal kader te creëren waarbij voor alle betrokken actoren duidelijk wordt bepaald wat van hen verwacht wordt, alsook een betere informatiedoorstroming tussen de verschillende betrokken actoren. De lokale besturen staan het dichtst bij hun lokale geloofsgemeenschappen en zijn dus ook het best geplaatst om met hen in dialoog te gaan.

In navolging van het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 voorziet de conceptnota ter betreffende de oprichting van de Vlaamse Informatie- en screeningsdienst op de lokale geloofsgemeenschap, meegedeeld aan de Vlaamse Regering op 08 mei 2020 (VR 2020 0805 MED.0150/1), in de oprichting van een Vlaamse instantie, m.n. de Vlaamse Informatie- en screeningsdienst (hiervoor en hierna vermeld als “bevoegde instantie”) die nieuwe lokale geloofsgemeenschappen zowel voor als na de erkenning, en de reeds erkende besturen van de eredienst, moet kunnen screenen op de wijze waarop ze de vernieuwde erkenningsverplichtingen en de verplichtingen in het eredienstendecreet blijvend naleven.

4. Controle door de bevoegde instantie

Besturen van de eredienst en de lokale geloofsgemeenschappen tijdens hun wachtperiode moeten blijvend voldoen aan de verplichtingen opgenomen in dit decreet en in het eredienstendecreet. Een permanente en adequate controle op het blijvend voldoen aan deze verplichtingen is noodzakelijk. Om te kunnen controleren of een bestuur van de eredienst of een lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode blijft voldoen aan haar verplichtingen, zal de bevoegde instantie over verschillende bevoegdheden kunnen beschikken.

Voor het bepalen van de bevoegdheden van de bevoegde instantie werd inspiratie geput uit bestaande Vlaamse regelgeving die betrekking heeft op toezichthouders.¹⁶ De oprichting van besturen van de eredienst en het toezicht erop vereisen een sui-generis aanpak. Het betreft het permanent controleren van de verplichtingen die van toepassing zijn op de besturen van de eredienst en de lokale geloofsgemeenschappen tijdens de wachtperiode. De Vlaamse overheid, alsook het bredere publiek, moeten erop kunnen vertrouwen dat deze (toekomstige) lokale publiekrechtelijke instellingen op een professionele en behoorlijke manier hun decretale opdrachten vervullen. Deze door de Vlaamse overheid opgerichte en gefinancierde publiekrechtelijke instelling, moet steeds verantwoording kunnen afleggen tegenover de Vlaamse Regering die, in geval van vastgestelde tekortkomingen, deze instelling kan sanctioneren.

Daarnaast vallen de besturen van de eredienst onder het administratief toezicht. Zowel het algemeen administratief toezicht dat de toezichthoudende overheid de mogelijkheid geeft om beslissingen van eredienstbesturen te schorsen of te vernietigen als het goedkeuringstoezicht in het kader van financieel beheer, bepaald in het eredienstendecreet, blijven van toepassing. Bij het bepalen van de

¹⁶ O.a. het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur (artikel 223), het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (artikelen 16.3.10, 16.3.12, 16.3.13, 16.3.14, 16.3.19, 16.3.20, 16.3.21, 16.3.22, 16.3.26bis en 16.3.27); het kaderdecreet van 22 maart 2019 betreffende de bestuurlijke handhaving (artikelen 10, 12, 13, 14, 16, 17, 19 en 22); Decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid (artikel 15, §3 en §4); Decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid (artikelen 46,47,48, 51 en 52);

bevoegdheden van de bevoegde instantie wordt er ook rekening gehouden met het administratief toezicht zodat de verschillende vormen van controle elkaar kunnen versterken.

Hierbij moet er ook steeds rekening gehouden worden met het recht op vrijheid van de eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan en de organisatorische autonomie van godsdienstige geloofsgemeenschappen, gewaarborgd in de Grondwet¹⁷ en de internationale mensenrechtenverdragen.¹⁸ De strikte scheiding tussen kerk en staat moet ten volle gerespecteerd worden: de erkende lokale geloofsgemeenschappen van de door de federale overheid erkende erediensten moeten hun religie in alle vrijheid kunnen beleven. Er wordt een kader van bevoegdheden uitgewerkt die noodzakelijk is om de besturen van de erediensten en de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen permanent en adequaat te kunnen controleren, zonder dat deze bevoegdheden verder gaan dan noodzakelijk vereist is voor het toezicht op de naleving van de verplichtingen opgelegd aan de lokale geloofsgemeenschappen tijdens de wachtperiode en na de erkenning.

De personeelsleden van de bevoegde instantie beschikken over volgende bevoegdheden:

- 1) Het recht om ruimtes te betreden (art. 21);
- 2) Het recht tot opname van de identiteit van personen (art. 22);
- 3) Het recht om inlichtingen te vorderen bij betrokkenen (art. 23);
- 4) Het recht om de voorlegging, inzage, kopieën of de tijdelijke bewaarneming te vorderen van informatie, documenten en infodragers (art. 24);
- 5) Het recht om verplichte medewerking te eisen (art. 25);
- 6) Het recht op het doen van vaststellingen met audiovisuele middelen binnen het wettelijk kader (art. 26);
- 7) Het recht om de bijstand van de politie te vorderen (art. 27, eerste lid);
- 8) Het recht om zich te laten bijstaan door deskundigen en andere personen (art. 27, tweede lid);
- 9) Het recht om raadgevingen te geven om tekortkomingen aan de verplichtingen te voorkomen (art. 28, §2, eerste lid);
- 10) Het recht om waarschuwingen te geven in geval van een vastgestelde tekortkoming, zodat het bestuur van de eredienst deze kan wegwerken (art. 28, §2, tweede lid);
- 11) Het opstellen van verslagen van vaststelling met een bewijswaarde tot het bewijs van het tegendeel (artikel 28, §1).

Deze bevoegdheden moeten de bevoegde instantie voldoende daadkracht geven om zelf noodzakelijke inlichtingen te kunnen verzamelen over de besturen van de eredienst en de lokale geloofsgemeenschappen tijdens de wachtperiode. Deze bevoegdheden zijn noodzakelijk om alle vereiste informatie vanuit veiligheids-, bestuurlijk- en samenlevingsperspectief te kunnen vervolledigen, vergelijken en blijvend actualiseren. De bevoegde instantie moet kunnen verifiëren dat de informatie die de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen en de besturen van de eredienst meedelen correct en volledig zijn. De toegekende

¹⁷ Art. 19 en 21 Grondwet

¹⁸ Bijvoorbeeld: Art. 9 Europees Verdrag over de rechten van de mens; Art. 18 Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten; cf. GwH nr. 203/2019 van 19 december 2019, B.33.3.

bevoegdheden zijn nodig opdat de bevoegde instantie in staat zou zijn om een grondig en adequaat onderzoek te kunnen verrichten en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven te kunnen verifiëren en vaststellen. De toekenning van deze bevoegdheden aan de bevoegde instantie is ook nodig om een gefundeerd advies te kunnen formuleren aan de Vlaamse Regering omtrent de naleving van de verplichtingen door de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen en de besturen van de eredienst. Deze bevoegdheden beschermen ook de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen en besturen van de erediensten tegen informatie die foutief over hen wordt verspreid.

De personeelsleden van de bevoegde instantie hebben niet de bevoegdheid om gebouwen of ruimten te betreden die bestemd zijn als private woning ongeacht wie deze woning betreft (de bedienaar van de eredienst of andere personen).

In zijn advies bij het voorontwerp van decreet merkte de Raad van State op dat aangezien de bevoegdheid voor de personeelsleden van de bevoegde instantie om in het kader van hun opdracht personen staande mogen houden een – weliswaar beperkte – inmenging van de bewegingsvrijheid impliceert, de decreetgever dient aan te geven voor welke erkenningsverplichting de toekenning van deze bevoegdheid nodig is en zelf na te gaan of de toekenning van deze bevoegdheid evenredig is met het nagestreefde doel (opmerking 14.3.).

De bevoegdheid om een persoon staande te houden hangt nauw samen met de bevoegdheid om de identiteit van een persoon op te nemen. De personeelsleden van de bevoegde instantie moeten de te identificeren persoon staande kunnen houden opdat ze bij een controle zich met zekerheid van de identiteit van een te identificeren persoon kunnen vergewissen. Met een identiteitscontrole kan bij een controleopdracht de juiste persoon worden gecontroleerd of aangesproken zoals bv. een bestuurslid van het bestuursorgaan van de lokale geloofsgemeenschap. Het (voorlopig) bestuursorgaan moet transparant zijn over de persoonsgegevens van de bedienaars en de bestuursleden. In het kader van deze verplichting moeten de personeelsleden van de bevoegde instantie dit ook ter plaatse kunnen controleren. Ook moet het bestuursorgaan van de lokale geloofsgemeenschap of van het eredienstbestuur als erkenningsverplichting de geldende wetgeving naleven en geen medewerking verlenen aan handelingen strijdig met de geldende wetgeving. In het licht van deze erkenningsverplichting is het verantwoord dat een personeelslid van de bevoegde instantie met het oog op de identificatie van een persoon die een inbreuk pleegt op de geldende regelgeving (bv. bij heterdaadbetrapping) deze persoon kan staande houden.

De opmerking van de Raad van State in zijn advies (opmerking 14.4.) dat het niet duidelijk is of de aanwending van de bevoegdheden van de bevoegde instantie ook betrekking heeft op de uitoefening van de eredienst zelf is niet pertinent aangezien het ontwerp van decreet en de memorie van toelichting hierover reeds voldoende duidelijkheid verschaffen. Zo bepaalt artikel 20, 2° van het ontwerp op ondubbelzinnige wijze dat de personeelsleden van de bevoegde instantie hun bevoegdheden enkel mogen aanwenden met het oog op het toezicht van de naleving van de (erkenning)verplichtingen van erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap en van het bestuur van de eredienst.

5. Sanctivering van besturen van de eredienst

In de huidige regelgeving bestaat er maar één mogelijkheid om een bestuur van de eredienst te sanctioneren als het niet meer voldoet aan de erkenningscriteria of aan bepaalde administratieve verplichtingen, namelijk de opheffing van de erkenning. Deze sanctie kan vanuit het oogpunt van noodzakelijkheid en proportionaliteit enkel opgelegd worden bij ernstige tekortkomingen en leent zich moeilijker voor de handhaving van lichte tekortkomingen. Er is dan ook nood aan een getrapte en gedifferentieerde sanctieregeling die proportioneel is met betrekking tot de omvang en aard van de vastgestelde tekortkomingen.

6. Samenvallende verkiezingen

In de huidige regelgeving vallen de gedeeltelijke verkiezingen van de bestuursorganen van de besturen van de eredienst niet samen doordat verschillende lokale geloofsgemeenschappen erkend zijn na de inwerkingtreding van het eredienstendecreet en een driejarige cyclus volgen vanaf de datum van erkenning. Gelet op de verschillende data, is het moeilijk voor de toezichthoudende overheid om hier toezicht op te houden. Een goed overzicht van de bestuursleden van de besturen van de eredienst is van uitermate belang om de toepasselijke verplichtingen te handhaven. Om dit zo efficiënt mogelijk te laten verlopen, zullen alle besturen van de eredienst gedeeltelijke verkiezingen organiseren volgens dezelfde driejarige cyclus, ongeacht de datum van erkenning.

7. Bestaande besturen van de eredienst

De doelstelling van dit ontwerp van decreet is om voor alle besturen van de eredienst een gelijke regeling in te voeren, ongeacht de datum van erkenning en ongeacht de eredienst. Hoofdstuk 3 bepaalt uitdrukkelijk dat de erkenningsverplichtingen moeten nageleefd worden door zowel de bestaande als toekomstige besturen van de eredienst. De reeds bestaande besturen van de eredienst krijgen vanaf de inwerkingtreding van het decreet één jaar de tijd om zich te conformeren aan de nieuwe verplichtingen (artikel 67). Dit betekent dat na één jaar de Vlaamse Regering de naleving van deze verplichtingen kan controleren en de besturen van de eredienst kan sanctioneren in geval van niet-naleving. Sommige verplichtingen zoals de naleving van geldende regelgeving zijn onmiddellijk van toepassing vanaf de inwerkingtreding van het decreet. Aan het verbod op de rechtstreekse en onrechtstreekse bezoldiging door een buitenlandse overheid van de bedienaars van de eredienst en hun vervangers moet geconformeerd worden uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van het decreet. De besturen van de eredienst krijgen meer bepaald twee jaar de tijd om zelf te voorzien in de bezoldiging van hun bedienaars en de vervangers hetzij via eigen middelen, hetzij via de federale overheid. Eveneens wordt voorzien in een uitzondering voor besturen van de eredienst om te voldoen aan de verplichting van 200 leden indien ze (via het representatief orgaan) binnen één jaar na de inwerkingtreding van dit decreet een procedure tot samenvoeging hebben gestart.

8. Lopende aanvragen tot erkenning

Alle aanvraagdossiers zullen beoordeeld worden op basis van de erkenningsverplichtingen in dit decreet. De aanvraagdossiers ingediend voor 1 juli 2019 krijgen één jaar om zich te conformeren aan de nieuwe erkenningsverplichtingen. Conform artikel 3, §1, eerste lid, van het

samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008 wordt een erkenningsaanvraag ingediend door een lokale geloofsgemeenschap bij het bevoegd representatief orgaan die het vervolgens bezorgt aan de Vlaamse Regering. Het representatief orgaan zal binnen één jaar vanaf de inwerkingtreding van het decreet een geactualiseerd aanvraagdossier aan de Vlaamse Regering moeten bezorgen.

9. Wijzigingen van de erkenningen

De procedures omtrent wijzigingen van gebiedsomschrijvingen en samenvoegingen worden verduidelijkt. Daarnaast wordt er ook een specifieke procedure ingevoerd omtrent de naamswijziging van de besturen van de eredienst.

C. Totstandkomingsprocedure

A. Advies Raad van State

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft op 17 mei 2021 advies uitgebracht over het voorontwerp van decreet (advies 69.114/3). In zijn advies formuleert de Raad van State een aantal opmerkingen bij het voorontwerp van decreet die aanleiding hebben gegeven tot een aantal aanpassingen in het ontwerp van decreet.

1) Vormvereisten – advies van de Vlaamse Toezichtscommissie (opmerkingen 3.1. - 3.4.)

Volgens de Raad van State voorziet artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

Inmiddels werd bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse toezichtcommissie (hierna: VTC) is een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties. Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan immers elke lidstaat één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten.

Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad d.d. 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerkingen van persoonsgegevens. Er moet aldus worden vastgesteld dat er in dit geval een advies is waarbij het voorontwerp is getoetst aan de AVG.

2) Transparantieverplichting over verbonden juridische structuren (opmerkingen 4.3.3. - 4.3.5. en 7.2. - 7.5.)

De algemene transparantieverplichting over alle juridische structuren die aan de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap of aan het bestuur van de eredienst verbonden zijn (artikelen 7, 4° en 17, 1°), legt volgens de Raad van State onrechtstreeks transparantieverplichtingen op aan deze juridische structuren waarbij dit een inmenging door de overheid kan uitmaken op de vrijheid van vereniging en het recht op eerbiediging van het privéleven.

De Raad van State geeft aan (verwijzend naar de in de Grondwet gewaarborgde vrijheden, eigen adviespraktijk en de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof) dat de ontworpen regeling geen doorgang kan vinden omwille van volgende redenen:

- Door de verplichting op te leggen aan een erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap of aan een bestuur van de eredienst om bepaalde informatie over de verbonden juridische structuren mee te delen (de naam, het adres, de rechtsvorm, de statuten en de jaarrekening) worden op onrechtstreekse wijze transparantieverplichtingen opgelegd aan deze juridische structuren. Het loutere gegeven dat een juridische structuur verbonden is met een lokale geloofsgemeenschap, ongeacht of die juridische structuur een invloed heeft op het beheer van de goederen of van de inkomsten van de eredienst, volstaat dan ook niet om te verantwoorden dat onrechtstreeks transparantieverplichtingen worden opgelegd aan die juridische structuur (opmerkingen 4.3.3., 4.3.4. en 7.1.);
- Deze onrechtstreekse transparantieverplichtingen houden een inmenging in de vrijheid van vereniging van die juridische structuren in (meedelen van gegevens) en in het recht op eerbiediging van het privéleven¹⁹ in (opmerking 7.2.).
- De bevoegdheid van de gewesten inzake het beheer van de temporalien van de erkende erediensten beperkt zich tot de instellingen die belast zijn met het beheer van de temporalien van de door de federale overheid erkende erediensten. Om tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest te behoren, moeten de opgelegde erkenningsvoorwaarden dan ook verband houden met wat nodig is voor het verzekeren van een goed beheer van de temporalien van de betrokken eredienst (opmerking 4.3.4.);

Opdat de ontworpen regeling doorgang kan hebben moeten volgende aanpassingen in de ontworpen regeling doorgevoerd worden:

- Inmenging in de vrijheid van vereniging en in het recht op bescherming van het privéleven kan enkel worden toegestaan door een voldoende precieze wettelijke bepaling, dat zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte in een democratische samenleving en dat zij evenredig is met de daarmee nagestreefde wettige doelstelling (opmerking 7.2.);

¹⁹ In zoverre de bijkomende inlichtingen of stukken die de personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen opvragen betrekking kunnen hebben op de persoonsgegevens van natuurlijke personen die in die juridische structuren actief zijn.

- Opdat er sprake zou zijn van een voldoende precieze wettelijke bepaling dient in het ontwerp nader worden omschreven wat wordt bedoeld met verbonden juridische structuren, zodat de criteria aan de hand waarvan de verbondenheid blijkt, worden verduidelijkt (opmerking 7.3.);
- Voor de verantwoording en de legitieme doelstelling van een dergelijke inmenging dient het toepassingsgebied beperkt te worden tot de verbonden juridische structuren die bijdragen tot de financiering van de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst. Onrechtstreekse transparantieplichtingen kunnen worden verantwoord ten aanzien van deze juridische structuren in het licht van het verbod om rechtstreeks of onrechtstreeks buitenlandse financiering of ondersteuning te ontvangen als die financiering of ondersteuning afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst, of om financiering of ondersteuning te ontvangen die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging. In dat geval zou immers kunnen worden aangenomen dat de vereiste informatie noodzakelijk is om na te kunnen gaan of er bijvoorbeeld geen sprake is van onrechtstreekse buitenlandse financiering, omdat de juridische structuur die bijdraagt tot de financiering van een lokale geloofsgemeenschap of aan een bestuur van de eredienst zelf vanuit het buitenland wordt gefinancierd of gecontroleerd (opmerkingen 4.3.4. en 7.4.1. en 7.4.2.);
- Het toepassingsgebied moet eveneens beperkt worden binnen de bevoegdheid van de gewesten inzake het beheer van de temporalien van de erkende erediensten. Dit betekent dat het toepassingsgebied moet worden beperkt tot die gevallen waarin de verbondenheid tussen, enerzijds, de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst en anderzijds een juridische structuur, van dien aard is dat er een weerslag is op het beheer van de goederen of van de inkomsten van de eredienst in kwestie (opmerkingen 4.3.5. en 7.4.2.).

Om tegemoet te komen aan de voormelde opmerkingen van de Raad van State wordt in het voorontwerp verduidelijkt dat de verbondenheid tussen de juridische structuren en de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst van dien aard is dat er een weerslag is op de organisatie, de werking en het beheer van de goederen of van de inkomsten van de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap of van het bestuur van de eredienst.

3) Verbod op buitenlandse financiering en ondersteuning die afbreuk doet aan de onafhankelijkheid (opmerkingen 8.1. – 8.5.6.)

De Raad van State merkt op dat volgens de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens een dergelijk gekwalificeerd verbod een legitiem doel nastreeft (opmerkingen 8.5.2. - 8.5.3.) maar dat noch in de tekst van het voorontwerp, noch in de memorie van toelichting wordt gepreciseerd wanneer buitenlandse financiering of ondersteuning afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van een lokale geloofsgemeenschap of aan een bestuur van de eredienst (opmerking 8.4.). Volgens de Raad van State moet het begrip "afbreuk doen aan

de onafhankelijkheid” nader omschreven worden opdat de reikwijdte van dit verbod, met inachtneming van de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, duidelijk wordt wat hiermee wordt nagestreefd (opmerking 8.5.6.).

Gelet op de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest inzake het beheer van de temporaliën heeft het begrip “afbreuk doen aan de onafhankelijkheid” betrekking op buitenlandse financiering of ondersteuning die een dergelijke weerslag heeft op de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst dat deze niet op onafhankelijke wijze kan beslissen over de eigen organisatie, werking of beheer van de goederen of van de inkomsten. In het voorontwerp is een niet-limitatieve opsomming opgenomen van elementen van buitenlandse financiering of ondersteuning die een aanwijzing kunnen zijn van een mogelijke afbreuk aan de onafhankelijke organisatie, werking en beheer van de eigen goederen of van de inkomsten door de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst. De bevoegde instantie zal als toezichtsinstantie indien er aanwijzingen bestaan van buitenlandse financiering of ondersteuning die een afbreuk vormen op de onafhankelijkheid van een lokale geloofsgemeenschap of van een bestuur van de eredienst, dit nader onderzoeken.

De Raad van State merkt ten onrechte op dat een aantal van de in de memorie van toelichting opgesomde aanwijzingen geen verband houden met de ontworpen regeling aangezien ze geen betrekking hebben op de financiering van de lokale geloofsgemeenschap (opmerking 8.4.). De Raad van State verliest uit het oog dat de ontworpen regeling ook betrekking heeft op een verbod op buitenlandse “ondersteuning” die afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van een lokale geloofsgemeenschap of een bestuur van de eredienst. Deze buitenlandse ondersteuning kan wel degelijk verlopen via een “nauwe band tussen een lokale geloofsgemeenschap en een ambassade of consulaat van een buitenlandse overheid” en “de structurele en prominente aanwezigheid van diplomatiek personeel (bv. ambassadeur of consul) in een lokale geloofsgemeenschap tijdens religieuze of andere plechtigheden”.

Giften van personen die werken voor een buitenlandse organisatie of onderneming die ook in België actief zijn of voor een ambassade zijn enkel ongeoorloofd indien hiermee een afbreuk wordt gedaan aan de onafhankelijkheid van een lokale geloofsgemeenschap of van een bestuur van de eredienst of verband houden met extremisme, terrorisme, spionage of clandestiene inmenging.

De concrete beoordeling van dit criterium is steeds een feitenkwestie. Het komt aan de Vlaamse Regering toe om deze beoordeling te maken rekening houdend met de concrete situatie. De doelstelling van dit verbod is duidelijk. Vooreerst is buitenlandse financiering of ondersteuning die de onafhankelijkheid van het bestuur van de eredienst in het gedrang brengt een gevaar voor de openbare orde, doordat zo een maatschappijmodel kan worden gepromoot dat haaks staat op onze samenleving, waarbij de rechten en vrijheden van anderen in het gedrang komen. De buitenlandse financiering en ondersteuning kan de integratie en inclusie van een geloofsgemeenschap binnen de Vlaamse samenleving belemmeren en zelfs een kanaal vormen waarlangs nationalistische, polariserende, segregerende of extremistische en fundamentalistische gedachtegoed (politiek en religieus) uit het buitenland op actieve wijze wordt opgedrongen en gepropageerd in Vlaamse lokale geloofsgemeenschappen. Ook kan op deze manier door buitenlandse instanties een dermate invloed uitgeoefend worden dat de vrije ontwikkeling en

godsdienstbeleving van een Vlaamse lokale geloofsgemeenschap wordt belemmerd of zelfs ideologisch/religieus geïnstrumentaliseerd. Dit kan de inbedding in de Vlaamse gemeenschap verhinderen. Daarnaast staat dit haaks op het concept van de lokale overheidsfinanciering van de besturen van de eredienst. Bovendien is er geen verplichting om een erkenning aan te vragen en dat, wanneer ze dat niet doet, kan de lokale geloofsgemeenschap onbeperkt buitenlandse financiering of ondersteuning ontvangen. Er wordt benadrukt dat niet iedere ondersteuning of financiering verboden is. Enkel als de ondersteuning en financiering van die mate is dat de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst niet meer onafhankelijk kan handelen is het ongeoorloofd. Dit is steeds een feitenkwesitie. Bijgevolg is de maatregel redelijk verantwoord door de nagestreefde doelstelling.

4) Verbintenis omtrent de naleving van het EVRM en de Grondwet (opmerkingen 4.4.1. – 4.4.4. en 9.1. – 10.3.)

De Raad van State acht de formulering van de verbintenis in art. 7, 6°, en art. 17, 4°, van het betrokken voorontwerp waarbij de lokale geloofsgemeenschap en het bestuursorgaan van het bestuur van de eredienst zich ertoe moeten verbinden "dat *niemand* zich op grond van religieuze of levensbeschouwelijke motieven kan onttrekken aan de geldende rechtsregels, het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en de Grondwet, of de rechten en plichten van anderen kan beperken" niet bestaanbaar met de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van godsdienst in zoverre de verbintenis niet betrekking heeft op het persoonlijk handelen van de "personen" die die verbintenis aangaan (opmerking 9.6.).

In het licht van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de vrijheid van meningsuiting en van eredienst kan een dergelijke verbintenis noch aan alle leden van de lokale geloofsgemeenschap noch aan de leden van het beheersorgaan van de lokale geloofsgemeenschap dat belast is met het beheer van de temporalien (opmerkingen 4.4.1.- 4.4.3. en 9.1. - 9.6.) opgelegd worden. Dit omwille van het gegeven dat ze enkel zichzelf kunnen verbinden en niet namens derden (gelet op het woord "niemand") een dergelijke verbintenis kunnen aangaan. Met het opleggen van een dergelijke verbintenis gaat het Vlaamse Gewest haar bevoegdheid te buiten inzake het beheer van de temporalien van de eredienst.

Volgens de Raad van State lijkt deze verbintenis in de ontworpen regeling te impliceren dat die "personen" de overtuiging moeten aanhangen dat "*niemand zich op grond van religieuze of levensbeschouwelijke motieven kan onttrekken aan de geldende rechtsregels*", een overtuiging die niet overeenstemt met een concrete rechtsregel. De Raad van State verduidelijkt dat volgens rechtspraak van het Grondwettelijk Hof de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van godsdienst niet alleen het recht inhouden om op elk gebied zijn mening te uiten, maar eveneens het recht om zijn overtuigingen niet kenbaar te maken (opmerking 9.3). De decreetgever kan weliswaar iemand de verbintenis opleggen te handelen met naleving van de regels die zijn neergelegd bijvoorbeeld in het Europees Verdrag voor de rechten van de mens of in de Belgische Grondwet en niet aan te zetten tot schending van die regels, maar kan daarentegen die persoon niet dwingen om innerlijk in te stemmen met de waarden die aan die regels ten grondslag liggen, noch a fortiori om die instemming te uiten door een verbintenis in die zin aan te gaan (opmerking 9.5.).

Verder stelt de Raad van State dat in zoverre de ontworpen regeling ertoe leidt dat de leden van het (voorlopig) bestuursorgaan zich verbinden namens derden – gelet op het woord “niemand”- die zelf niet betrokken zijn bij het beheer van de temporaliën van de eredienst, dit de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest inzake dat beheer te buiten gaat (opmerking 4.4.3.).

De Raad van State heeft ook bezwaren geuit tegen de verplichting vervat in art. 7, 6°, b), in zoverre deze verplichting wordt opgelegd ten aanzien van de organisatie en werking van de lokale geloofsgemeenschap i.p.v. de organisatie en werking van het voorlopig bestuursorgaan.

Om aan deze opmerkingen van de Raad van State te voldoen worden volgende aanpassingen gedaan aan het ontwerp:

- De verbintenis viseert enkel concrete handelingen die in strijd zijn met de Grondwet en het Europees Verdrag voor de rechten van de mens;
- De verbintenis heeft enkel betrekking op het persoonlijk handelen van de leden van het voorlopig bestuursorgaan en van het bestuursorgaan van het bestuur van de eredienst die de verbintenis moeten aangaan;
- De verbintenis in art. 7, 6°, b) wordt geconcretiseerd in de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om personen die aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of de leden daarvan, te weren uit de organisatie en werking van het voorlopig bestuursorgaan van de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap.

5) Voldoen aan inburgeringsplicht door bedienaars en vervangers (opmerkingen 4.5.1. – 4.5.6.)

De Raad van State stelt dat deze voorwaarde betrekking heeft op de persoon van de geestelijke bedienaar, niet op de lokale geloofsgemeenschap. Als zodanig gaat het om een voorwaarde die de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest te buiten gaat.

Met dit criterium wordt niet de inburgeringsplicht op zich geregeld, maar wordt enkel herinnerd aan de wetgeving die de bevoegde wetgever heeft aangenomen en die op hen van toepassing is.²⁰ Dit criterium niet opnemen zou afbreuk doen aan de doelstelling en de verplichtingen in het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid²¹. Daarnaast is dit criterium wel degelijk relevant om het goed beheer van de temporaliën van de eredienst te verzekeren. Ook de bedienaar van de eredienst die geen lid is van het bestuursorgaan kan een invloed hebben op het goed beheer van de goederen of van de inkomsten. De bedienaar is een sleutel- en gezagsfiguur binnen de geloofsgemeenschap. De bedienaar is de religieuze autoriteit maar heeft ook een belangrijke maatschappelijke voorbeeld- en aanspreekfunctie en heeft hierbij een belangrijke waarde bij de inschakeling van de lokale geloofsgemeenschap in de lokale gemeenschap waartoe ze behoort. In het kader van de nieuwe criteria rond maatschappelijke relevantie zoals goed nabuurschap is het relevant dat de bedienaars van de eredienst enige kennis van het Nederlands hebben en inzichten

²⁰ GwH 19 december 2019, nr. 203/2019, B.30.

²¹ Art. 27, §1, 2° van het Integratie en inburgeringsdecreet.

verwerven rond de Vlaamse samenleving.

6) Goedkeuring van bedienaars van de eredienst door het representatief orgaan (opmerkingen 11.1. – 11.6.)

Volgens de Raad van State zijn artikel 7, 8° en 17, 7° van het voorontwerp waarbij aan de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen en de besturen van de eredienst de verplichting wordt opgelegd dat hun bedienaars van de eredienst moeten goedgekeurd zijn door het representatief orgaan strijdig met artikel 21 van de Grondwet. Overeenkomstig artikel 21 van de Grondwet mag de Staat zich immers niet bemoeien met de benoeming of de installatie van de bedienaars van een eredienst. Dit impliceert dat de benoeming (en afzetting) van een bedienaar alleen maar door de bevoegde geestelijke overheid kan geschieden, overeenkomstig de regels van de betrokken eredienst.

De goedkeuring van de bedienaars van de eredienst door het representatief orgaan waarin de ontworpen regeling voorziet houdt voor de Raad van State een regeling van de benoeming of de installatie van de bedienaars van de eredienst in wat strijdig is met artikel 21 van de Grondwet.

De ontworpen regeling wordt in die zin aangepast waarbij het voorlopig bestuursorgaan, het tijdelijk voltallig bestuursorgaan of het bestuursorgaan van het eredienstbestuur de gegevens van de leden van deze bestuursorganen (o.a. de bedienaars van de eredienst) dient te bezorgen aan de Vlaamse Regering, het representatief orgaan, de financierende overheid en in voorkomend geval de adviserende gemeente. Met deze aanpassing wordt tegemoetgekomen aan de opmerking van de Raad van State.

7) Verbod op bezoldiging door een buitenlandse overheid (opmerkingen 12.1. – 12.5.)

Volgens de Raad van State is het vereiste dat de bedienaars van de eredienst geen bezoldiging van een buitenlandse overheid mogen ontvangen (art. 7, 10° en art. 17, 9°) niet bestaanbaar met de bevoegdheidsverdelende regels en verwijst hiervoor naar artikel 6, § 1, VIII, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, kortweg BWHI (opmerkingen 4.5.4. en 12.2.) .

Deze opmerking van de Raad van State kan niet gevolgd worden aangezien de wedden van de bedienaars van de eredienst vermeld in artikel 6, §1, VIII, 6° BWHI betrekking hebben op de wedden die overeenkomstig artikel 181, §1 van de Grondwet ten laste zijn van de federale staat. De ontworpen regeling heeft geen betrekking op de wedden van de bedienaars van de eredienst ten laste van de federale staat maar op deze ten laste van een buitenlandse staat. Het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008 stelt in artikel 1, 2° duidelijk dat de vergoedingen, wedden en pensioenen toegekend aan de bedienaars der erediensten overeenkomstig artikel 181, § 1, van de Grondwet, deze zijn die ingeschreven worden in de federale begroting en bepaald door de federale overheid in overleg met de representatieve organen. De wedden en vergoedingen, betaald door een buitenlandse overheid aan bedienaars van de eredienst, zijn dan ook niet deze die onder het toepassingsgebied van artikel 181, §2 van de Grondwet en artikel 6, §1, VIII, 6° BWHI vallen. Daarenboven verwijst de Raad van State in

zijn advies (opmerking 4.1.) zelf naar overweging B.11.1. van het arrest nr. 203/2019 van 19 december 2019 van het Grondwettelijk Hof waarin gesteld wordt dat de in artikel 6, §1, VIII, 6° BWHI aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid inzake de wedden en pensioenen van de bedienaars van de erediensten deze is die beoogd wordt in artikel 181, § 1, van de Grondwet.

Dit verbod legt derhalve geen voorwaarden op omtrent de aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheid inzake de vaststelling en de betaling van de wedden van de bedienaars van de eredienst en dient beschouwd te worden als een specificering van het gekwalificeerd verbod op buitenlandse financiering (art. 7, 4° en art. 18, §1).

Verder merkt de Raad van State op dat wat betreft het verbod op buitenlandse bezoldiging van de "andere personen" noch uit de tekst, noch uit de memorie van toelichting blijkt wat wordt bedoeld met "andere personen" en dit nader moet omschreven worden (opmerking 12.3.). Volgens de Raad van State moet, in het licht van hetgeen met dit verbod wordt beoogd overeenkomstig de memorie van toelichting, bij die nadere omschrijving worden toegezien dat het verbod enkel van toepassing is op personen waarvan de rol in de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst van dien aard is dat dit zou kunnen leiden tot buitenlandse overheidsinmenging. Zo valt volgens de Raad van State bijvoorbeeld te betwijfelen of het gegeven dat een occasionele vrijwilliger die de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst bijstaat bij het onderhoud van het gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst of instaat voor de muzikale omlijsting van de religieuze plechtigheden, door een buitenlandse overheid wordt bezoldigd, tot een dergelijke buitenlandse overheidsinmenging kan leiden (opmerking 12.5.).

Ingevolge deze opmerking van de Raad van State rond het verbod op buitenlandse bezoldiging van personen andere dan de bedienaars van de eredienst wordt dit verbod geschrapt in de ontworpen regeling aangezien het beoogde doel en de proportionaliteit ervan reeds vervat zit in het gekwalificeerd verbod op buitenlandse financiering of ondersteuning die afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van een lokale geloofsgemeenschap en van een bestuur van de eredienst.

8) De controlebevoegdheid van de personeelsleden van de bevoegde instantie (opmerkingen 14.1. - 14.4.)

De Raad van State stipuleert dat vermits de decreetgever de erkenningsverplichtingen van de lokale geloofsgemeenschappen en van de besturen van de eredienst afhankelijk kan maken van sommige voorwaarden, er voor de naleving van die voorwaarden aan de personeelsleden van de bevoegde instantie controlebevoegdheden kunnen toegekend worden (opmerking 14.3.).

De Raad van State formuleert aangaande de bevoegde instantie wel volgende opmerkingen:

- Aangezien de bevoegdheid voor de personeelsleden van de bevoegde instantie om in het kader van hun opdracht personen staande te mogen houden een – weliswaar beperkte – inmenging van de bewegingsvrijheid

impliceert, de decreetgever dient aan te geven voor welke erkenningsverplichting de toekenning van deze bevoegdheid nodig is en zelf na te gaan of de toekenning van deze bevoegdheid evenredig is met het nagestreefde doel (opmerking 14.3.);

- De uitzondering op het recht voor de personeelsleden van de bevoegde instantie op toegang tot de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst en tot de ruimtes en de infrastructuur die het bestuur van de eredienst of die de lokale geloofsgemeenschap gebruikt, moet niet enkel gelden voor de private woning van de bedienaar van de eredienst maar gelet op de onschendbaarheid van de woning (artikel 15 Grondwet) eveneens voor elke plaats die onder dat begrip valt (opmerking 14.3.);
- Dat noch uit de tekst van het voorontwerp, noch uit de memorie van toelichting, blijkt of de controlebevoegdheden van de bevoegde instantie waarin het voorontwerp voorziet ook kunnen worden gebruikt om toezicht uit te oefenen op de erediensten zelf en dat hierover minstens in de memorie van toelichting duidelijkheid dient verschaft te worden (opmerking 14.4.).

In het licht van de voormelde opmerkingen van de Raad van State worden volgende aanpassingen verricht:

- In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt voor welke erkenningsverplichting de bevoegdheid om een persoon staande te houden nodig is en in welke mate een dergelijke bevoegdheid evenredig is met het nagestreefde doel;
- In de memorie van toelichting wordt eveneens verduidelijkt dat de bevoegdheden van de bevoegde instantie worden aangewend voor het toezicht op de naleving van de verplichtingen door de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap en het bestuur van de eredienst;
- In het voorontwerp en in de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat de personeelsleden van de bevoegde instantie geen toegang hebben tot gebouwen of ruimten die bestemd zijn als private woning ongeacht wie deze woning betreft.

9) De registratie van giften (opmerkingen 13.1. – 13.3.)

De Raad van State merkt in zijn advies op dat de invoering van een giftenregister en een verbod op anonieme giften met een waarde van meer dan 500,00€ aanvaardbaar is in het licht van de doelstelling om na te kunnen gaan of er geen sprake is van ongeoorloofde financiering (opmerking 13.3.).

10) Het beschikken over een juridische structuur en de wachtperiode van vier jaar (opmerkingen 4.3.1 – 4.3.2 en 6.1. – 6.4)

De Raad van State merkt op grond van het arrest nr. 203/2019 van 19 december 2019 van het Grondwettelijk Hof op dat aangezien de ontworpen regeling geen verplichting inhoudt om een rechtsvorm met rechtspersoonlijkheid aan te nemen, in het licht hiervan de verplichting voor een lokale geloofsgemeenschap om over een juridische structuur te beschikken die aangepast is aan het aangevraagde openbaar statuut, kan worden aanvaard (opmerkingen 6.1 - 6.3).

Verwijzend naar hetzelfde arrest nr. 203/2019 van het Grondwettelijk Hof, geeft de Raad van State aan dat de verplichting voor een erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap om een wachtperiode van vier jaar met gunstig gevolg te doorlopen (artikel 7, 12°) aanvaardbaar is en waarbij tijdens deze wachtperiode het voorlopig bestuursorgaan van de lokale geloofsgemeenschap aan bepaalde verplichtingen moet voldoen (opmerking 6.4.).

11) De melding en bezorging van de erkenningsaanvraag aan de Vlaamse overheid (opmerking 18)

De Raad van State merkt in zijn advies op of er niet in een regeling moet worden voorzien voor het geval dat de lokale geloofsgemeenschap van oordeel is dat de aanvraag alle in artikel 8, tweede lid, van het voorontwerp vervatte gegevens bevat, maar het representatief orgaan nalaat de aanvraag aan de regering te bezorgen.

Conform artikel 3, §1, eerste lid van het samenwerkingsovereenkomst van 2 juli 2008 (waarbij het Vlaamse Gewest de medeondertekenaar is) behoort echter de bevoegdheid van de bezorging van de erkenningsaanvraag aan de Vlaamse Regering exclusief toe aan het bevoegd representatief orgaan. Het voorstel van de Raad van State kan derhalve niet gevolgd worden.

12) Overige

Tot slot, leidde het advies tot enkele aanpassingen van wetgevingstechnische aard aan het opschrift van het ontwerp en aan de artikelen 4, 9, 14, 15, 16, 19, 20, 42, 65, 66, 69, 70 en 71. Gelet op de aard en evidentie van deze aanpassingen behoeven ze geen nadere toelichting.

B. Advies Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens

De VTC heeft op 15 december 2020 advies uitgebracht over het voorontwerp van decreet (VTC nr. 2020/54). Dit advies gaf aanleiding tot tekstaanpassingen.

De VTC is van oordeel dat het voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd:

- de correcte rechtvaardigingsgrond per verwerking van persoonsgegevens aanduiden;
- alle essentiële elementen van alle geplande gegevensverwerkingen bepalen;
- de specifieke doeleinden van de verschillende verwerkingen afbakenen;
- ondersteuning regelen van de besturen van de erediensten op vlak van informatieveiligheid en conformiteit met de Algemene Verordening Gegevensbescherming;
- het respecteren van de decretale en wettelijke verplichtingen inzake de mededeling van persoonsgegevens;
- nagaan of er een gegevensbeschermingseffectbeoordeling nodig is;

- verduidelijken of er een registratie is van de leden van de geloofsgemeenschap en zo, ja, die regelen;
- verduidelijken hoe het voldoen aan de inburgeringsplicht wordt aangetoond;
- de bewaartermijn voor de registratie van giften bepalen.

In navolging van het advies van de VTC werd in de betreffende artikelen die de verwerking van persoonsgegevens opleggen de categorieën van de persoonsgegevens verduidelijkt, waar dit nog niet voldoende duidelijk was. Daarnaast werd er een nieuw hoofdstuk 7 (artikel 48) ingevoegd dat de decretale basis bevat voor alle verwerkingen van persoonsgegevens conform dit decreet. Deze bepaling bevat alle essentiële elementen, de correcte rechtvaardigingsgrond en de afbakening van de specifieke rechtsgrond van de verwerkingen. Wat betreft de bewaartermijn van de persoonsgegevens wordt in het decreet verduidelijkt dat de overheidsinstanties (de Vlaamse Regering, de Vlaamse administratie, de provincies, de gemeenten en de besturen van de erediensten) conform artikel III.87 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 ertoe gehouden zijn om voor alle informatie die ze in het kader van hun taken ontvangen of creëren een selectieregel, waaronder een bewaartermijn, op te maken en die conform artikel III.88 ter goedkeuring voor te leggen aan de bevoegde selectiecommissie. Aangezien het representatief orgaan en de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap geen overheidsinstanties zijn in de zin van het Bestuursdecreet, bepaalt artikel 48 van dit decreet de bewaartermijn voor de persoonsgegevens voor deze instanties.

In de toelichting bij artikel 7, 5° wordt verduidelijkt dat er geen benaderende opgave of registratie van de leden van de geloofsgemeenschap wordt gevraagd.

Om na te gaan of de bedienaars van de eredienst en hun vervangers voldoen aan de inburgeringsplicht (artikel 7, 9°) kan de bevoegde instantie de nodige informatie opvragen bij het Vlaams Agentschap Integratie en Inburgering. De verwerking van de persoonsgegevens gebeurt conform artikel 48.

C. Advies Vlaamse Interlevensbeschouwelijke Dialoog

Het voorontwerp van decreet werd geagendeerd op de Vlaamse Interlevensbeschouwelijke Dialoog (hierna: VILD) op 11 december 2020. Op 8 januari 2021 hebben de leden van de VILD een schriftelijk advies uitgebracht over het voorontwerp van decreet. Concreet werd er een gezamenlijk schriftelijk advies bezorgd van de rooms-katholieke, protestants-evangelische, Israëlitische, anglicaanse, islamitische en orthodoxe eredienst, samen met twee bijlagen (hierna: het gezamenlijk advies) en een apart advies namens de Unie Vrijzinnige Verenigingen. De adviezen van de leden van de VILD gaven aanleiding tot enkele tekstaanpassingen. Hieronder worden de krachtlijnen van de adviezen besproken.

1) De erkenningscriteria en de verplichtingen verbonden aan de erkenningscriteria (art. 7 en 17)

- **Artikel 7, 2° en art. 17. 1°:** Zowel in het gezamenlijk advies als in het advies van de Unie Vrijzinnige Verenigingen wordt de vraag gesteld of de controle op de "rechtstreeks en onrechtstreeks verbonden juridische

structuren" wel tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoort. Daarnaast zijn de leden van de VILD van oordeel dat een te ruime invulling hiervan de praktische haalbaarheid van deze bepaling in het gedrang brengt.

Conform artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 6°, BWHI zijn de gewesten bevoegd voor al wat de temporalien van de erkende erediensten betreft, d.w.z. voor het beheer van de goederen en de inkomsten van die erediensten. Deze bevoegdheid omvat zowel de organisatie, de werking, het toezicht als de financiering van de besturen belast met het beheer van de goederen en de inkomsten van de eredienst. Op grond van hun bevoegdheid kunnen de gewesten, met het oog op het goed beheer van de temporalien, voorwaarden opleggen waaraan de instellingen belast met het beheer van de temporalien van de eredienst moeten voldoen. Uit deze bevoegdheid volgt ook de bevoegdheid om de lokale geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten te erkennen. De bevoegdheid van de gewesten beoogt alle aspecten van die erkenning, met inbegrip van de eventuele stappen die daaraan voorafgaan.²²

Het is vanuit deze bevoegdheden dat de gewesten de erkenningscriteria bepalen waaraan lokale geloofsgemeenschappen moeten voldoen om erkend te kunnen worden. Transparantie, waaronder financiële transparantie, vormt één van de basisprincipes van het voorontwerp van decreet. Daarom wordt er een nieuw criterium ingevoegd: transparantie omtrent de verbonden juridische structuren (zie ook Studie Torfs p. 91-95). Noch de Vlaamse Regering, noch de financierende overheden kunnen toezicht uitoefenen op de verbonden juridische structuren, maar de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode, alsook het bestuur van de eredienst na de erkenning, moeten transparant zijn over de verbonden juridische structuren in het kader van de vereiste financiële transparantie. Opdat de bevoegde erkenninggevende overheid zou kunnen weten welke juridische entiteiten aan de erkenningzoekende en de erkende lokale geloofsgemeenschap financieel verbonden zijn dient de betrokken lokale geloofsgemeenschap over de verbonden structuren transparant te zijn. In navolging van het advies van de Raad van State wordt een definitie van verbonden juridische structuren toegevoegd. Ter verduidelijking wordt in de memorie van toelichting, zonder limitatief te zijn, een opsomming gegeven van indicaties die kunnen wijzen op een verbonden juridisch structuur.

De concrete invulling van dit criterium wordt aangepast in het kader van administratieve vereenvoudiging. Tijdens de wachtperiode moet de lokale geloofsgemeenschap actief de naam, het adres, de rechtsvorm, de statuten en de jaarrekening van de verbonden juridische structuren bezorgen aan de in het decreet voorgeschreven instanties. De erkende lokale geloofsgemeenschap (het bestuur van de eredienst) dient eveneens de naam, het adres en de rechtsvorm van de verbonden juridische structuren te bezorgen aan de in het decreet vermelde instanties. De ondubbelzinnige formulering van het erkenningscriterium omtrent transparantie vormt de rechtsgrond om dit criterium effectief te controleren. Bovendien beschikt ook de Informatie- en screeningsdienst over de vereiste controlebevoegdheden om

²² Grondwettelijk Hof nr. 203/2019 van 19 december 2019.

alle nodige stukken op te vragen bij het bestuur van de eredienst, inclusief de jaarrekeningen van de verbonden juridische structuren.

- **Art. 7, 4° en 18, §1:** Zowel het gezamenlijk advies als het advies van de Unie Vrijzinnige Verenigingen stellen dat de huidige formulering van artikel 7, 4° iedere vorm van buitenlandse financiering zou verbieden en dus een absoluut verbod zou inhouden. De VILD beveelt aan dat voor de handhaving van dit verbod een bindend (negatief) advies van de federale minister van justitie, de staatsveiligheid en/of OCAD dient ingewonnen te worden.

De toelichting bij artikel 18,§1, waarnaar ook verwezen wordt bij artikel 7, 4°, stelt echter nochtans zeer duidelijk dat er geen absoluut verbod maar een gekwalificeerd verbod op buitenlandse financiering wordt ingevoerd. Bij de handhaving van deze verbodsbepaling kan, afhankelijk van het concrete geval en indien nodig, de Informatie- en screeningsdienst vanuit zijn decretale bevoegdheden steeds een advies bij de minister van Justitie inwinnen. Voor de legistische duidelijkheid wordt artikel 7, 4°, aangepast in de zin van artikel 18, §1.

- **Art. 7, 5°, a) en art. 17, 3°, a):** Het gezamenlijk advies heeft begrip voor het erkenningscriterium van minimum 200 leden voor erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen, maar stelt zich wel de vraag wat met kleine bestaande parochies moet gebeuren. Het advies van de Unie Vrijzinnige Verenigingen stelt daarentegen dat het beginsel van gelijke behandeling de toepassing van dit criterium op de bestaande lokale geloofsgemeenschappen verantwoordt en zelfs vereist.

Dit criterium biedt de Vlaamse Regering een redelijke en objectieve maatstaf aan om te bepalen hoe groot een lokale geloofsgemeenschap moet zijn om in aanmerking te komen voor een erkenning en tevens om erkend te kunnen blijven. De doelstelling van dit decreet is om voor alle besturen van de eredienst een gelijke regeling in te voeren, ongeacht de datum van erkenning en ongeacht de eredienst. De reeds erkende lokale geloofsgemeenschappen, krijgen conform artikel 67 één jaar na de inwerkingtreding van dit decreet de tijd om zich te conformeren aan deze nieuwe verplichting.

Een uitzondering hierop wordt ingevoerd in het geval het representatief orgaan tijdens deze periode van één jaar een procedure tot samenvoeging van erkende lokale geloofsgemeenschappen is gestart. In dit geval moet aan deze verplichting voldaan zijn op het moment van de bevestiging vermeld in artikel 38, §2, tweede lid, 9°. De reden voor deze uitzondering vloeit voort uit het gegeven dat erkende lokale geloofsgemeenschappen die over een onvoldoende ledenaantal beschikken de kans krijgen om samen te voegen tot een erkende lokale geloofsgemeenschap die wel over het vereiste minimumaantal van 200 leden beschikt.

Opnieuw wordt herhaald dat de burgerlijke overheden hier slechts een marginale toetsing op kunnen uitoefenen. Op verzoek van de Vlaamse Regering kan het representatief orgaan steeds nagaan of een lokale geloofsgemeenschap wel effectief voldoet aan het voormelde minimum aantal leden.

- **Art. 7, 5°, d) en e) en art. 17, 3°, d) en e):** Het gezamenlijk advies van de VILD stelt dat de criteria “duurzame contacten met de lokale gemeenschap” en “principe van goed nabuurschap” vaag zijn en een inmenging in de godsdienstvrijheid kunnen betekenen. De invulling dient verduidelijkt te worden.

Het advies van de Unie Vrijzinnige Verenigingen stelt dat het principe van goed nabuurschap een algemeen geldend principe is dat van toepassing is op alle personen. Het zijn open begrippen die ruimte geven voor een feitenbeoordeling rekening houdend met de lokale context. De begrippen worden verduidelijkt in de memorie, zonder limitatief te zijn.

- **Art. 7, 6° en art. 17, 4°:** Volgens het gezamenlijk advies introduceren deze bepalingen het primaat van het civiele recht boven elke religieuze overweging wat kennelijk in strijd is met de godsdienstvrijheid. Het advies van de Unie Vrijzinnige Verenigingen stelt daarentegen dat deze bepaling noodzakelijk is voor de bescherming van gelovigen en niet-gelovigen in een seculiere democratische rechtsstaat. Dit criterium is volgens de Unie Vrijzinnige Verenigingen niet problematisch.

De verplichtingen omtrent de naleving van het EVRM en de Grondwet worden in dit decreet gepreciseerd zodat deze verenigbaar zijn met de grondrechten van de betrokkenen, meer bepaald de vrijheid van meningsuiting en de godsdienstvrijheid. In tegenstelling tot het huidige criterium “oproepen of handelen in strijd met de Grondwet en het EVRM”, bevat het voorontwerp van decreet een concrete en beperkte lijst van handelingen die verboden zijn, meer bepaald “het aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of leden daarvan”. Bovendien verduidelijkt het voorontwerp van decreet dat het om een inspanningsverbintenis gaat waarbij de leden van het voorlopig bestuursorgaan, het tijdelijk voltallig bestuursorgaan en het bestuursorgaan van het bestuur van de eredienst moeten aantonen dat ze alle nodige inspanningen hebben gedaan om deze verplichtingen na te leven.

- **Art. 7, 7° en art. 17, 5°:** Het gezamenlijk advies van de VILD wijst op het feit dat kerken vaak eigendom zijn van gemeenten. Bijgevolg is het aanbevolen om te verduidelijken dat eigendom door een publieke rechtspersoon volstaat.

De betreffende bepalingen worden in die zin aangepast.

- **Art. 7, 8° en art. 17, 7°:** Het gezamenlijk advies is van oordeel dat het criterium “goedkeuring van de bedienaar door het representatief orgaan” onvoldoende rekening houdt met de specificiteit van de diverse erediensten. Het advies van de Unie Vrijzinnige Verenigingen stelt daarentegen dat het begrip “goedkeuring” voldoende ruimte geeft aan het representatief orgaan om hier hun eigen invulling aan te geven en op deze manier de specificiteit van de diverse erediensten wordt gerespecteerd.

De Vlaamse Regering benadrukt dat de term "goedkeuring" bewust is gekozen om het representatief orgaan voldoende ruimte te geven om hieraan een eigen invulling te geven rekening houdend met de eigen specificiteit van de eredienst. Er wordt geen aanstelling of benoeming gevraagd, enkel de bevestiging door het representatief orgaan dat ze ermee instemt dat de bedienaar van de eredienst is tewerkgesteld in de lokale geloofsgemeenschap. Dit werd ook zo verduidelijkt in de toelichting.

Dit criterium werd sterk aanbevolen door de studie Torfs (p.33) zodat de Vlaamse Regering er zeker van zou zijn dat de bedienaars van de eredienst actief in de door haar erkende lokale geloofsgemeenschappen door het representatief orgaan gekend en goedgekeurd zijn. Op die manier worden de erkende representatieve organen geresponsabiliseerd om de nodige kwaliteitscontrole uit te oefenen op de eredienstbedienaars die actief zijn in de erkende geloofsgemeenschappen, aldus de studie Torfs.

Volgens het advies van de Raad van State houdt een zulke verplichte goedkeuring van een eredienstbedienaar door het representatief orgaan een schending in van artikel 21 van de Grondwet die de overheid verbiedt om zich te bemoeien met de benoeming of installatie van de bedienaars van de eredienst. Volgens de Raad van State lijkt de goedkeuring waarin de ontworpen regeling voorziet echter wel degelijk een regeling van de benoeming of de installatie van de bedienaars van de eredienst in te houden.

Ingevolge deze opmerking van de Raad van State wordt de ontworpen regeling in die zin aangepast waarbij het voorlopig bestuursorgaan, het tijdelijk voltallig bestuursorgaan of het bestuursorgaan van het eredienstbestuur de gegevens van de leden van deze bestuursorganen (o.a. de bedienaars van de eredienst) dient te bezorgen aan de Vlaamse Regering, het representatief orgaan, de financierende overheid en in voorkomend geval de adviserende gemeente. Met deze aanpassing wordt tegemoetgekomen aan de opmerking van de Raad van State.

- **Art. 7, 10° en art. 17, 9°:** Beide adviezen wijzen erop dat het verbod op inmenging van een buitenlandse overheid bij de aanstelling van bedienaars een probleem vormt voor zowel de katholieke, anglicaanse en orthodoxe bisschoppen, die aangesteld worden door respectievelijk de Paus (staatshoofd van Vaticaanstad: de Heilige Stoel), de Britse Queen (staatshoofd van Groot-Brittannië) en de synode van orthodoxe aartsbisschoppen in Constantinopel (Istanboel) die elk op hun beurt de bedienaars van de eredienst aanstellen in hun lokale geloofsgemeenschappen.

De Vlaamse Regering verduidelijkt dat het niet de bedoeling is om iedere aanstelling van een bedienaar van de eredienst door een buitenlandse overheid te verbieden, maar wel de bezoldiging van een bedienaar van de eredienst door een buitenlandse overheid. Zowel het decreet als de memorie van toelichting worden in die zin aangepast.

2) De wachtperiode

- **Art. 10:** Het gezamenlijk advies van de VILD kan zich niet vinden in het gegeven dat er tijdens de wachtperiode een structuur wordt opgelegd, zonder enige tegenprestatie van de overheid en waarbij er onvoldoende rekening wordt gehouden met het onderscheid tussen de lokale geloofsgemeenschap (gemeenschapsleven) en de opdracht van een bestuur van de eredienst (de materiële voorwaarden van de eredienst en het beheer van het patrimonium van het bestuur).

Om de lokale geloofsgemeenschap voor te bereiden op de oprichting van een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid en een welomschreven decretale opdracht²³, moet de lokale geloofsgemeenschap aan een aantal administratieve verplichtingen voldoen. Via de wachtperiode is de lokale geloofsgemeenschap reeds beter op de hoogte van welke verplichtingen na de erkenning op haar zullen rusten en enigszins voorbereid hoe zij deze kan vervullen.

- **Art. 10-13:** Beide adviezen stellen een aantal vragen omtrent de samenstelling van het driemanschap (de personen die tijdens de wachtperiode beschouwd worden als voorzitter, secretaris en penningmeester). Een efficiëntere oplossing kan bestaan in de oprichting, naar analogie met de huidige wetgeving, van een, niet door de overheid gefinancierd, bestuur van de eredienst voor de periode van de wachtperiode.

Om de administratieve lasten voor de lokale geloofsgemeenschappen tijdens de wachtperiode te beperken is er bewust gekozen om geen voltallig bestuursorgaan te laten samenstellen. Er wordt tijdens de wachtperiode wel een voorlopig bestuursorgaan van de erkenningsaanvragende geloofsgemeenschap opgericht bestaande uit een voorzitter, secretaris, penningmeester, de bedienaars van de eredienst en hun vervangers.

- **Art. 15:** Het gezamenlijk advies stelt dat er geen garantie is op een eindbeslissing tot erkenning.

Aangezien de erkenning van een lokale geloofsgemeenschap verregaande financiële gevolgen heeft voor de financierende overheden, is er steeds een beslissing van de Vlaamse Regering vereist. De Vlaamse Regering erkent wel het belang van rechtszekerheid om stappen te kunnen ondernemen tegen een stilzittend bestuur. Daarom verduidelijkt de memorie van toelichting de stappen die ondernomen kunnen worden indien er geen beslissing wordt genomen binnen de voorgeschreven beslissingstermijn.

3) Het giftenregister

- **Art. 11, §2 en art. 18, §2:** Het gezamenlijk advies stelt dat de bepaling dat dit register vertrouwelijk is, geen afbreuk doet aan het grondrecht op openbaarheid van bestuur, zodat de vertrouwelijkheid allicht een lege doos wordt.

²³ Art. 4, 81, 117, 153, 189 en 232 van het eredienstendecreet.

De bepaling die bepaalt dat het giftenregister vertrouwelijk wordt behandeld, wordt geschrapt. Art. II.34 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 voorziet in een uitzondering op de openbaarheid omwille van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Het Bestuursdecreet van 7 december 2018 voorziet in voldoende waarborgen om de persoonsgegevens van de schenkers te beschermen. De verplichting om het giftenregister bij de jaarrekening te voegen wordt geschrapt omwille van privacy redenen. Conform het advies van de VTC wordt er in het decreet bepaald aan welke instanties de persoonsgegevens mogen worden verstrekt.

4) De samenvoegingen

- **Art. 37:** Het gezamenlijk advies wijst erop dat de toepassing van de procedure van lopende zaken op de kerkfabriek die behouden blijft tot problemen voor lopende dossiers kan leiden.

De procedure van lopende zaken is in overeenstemming met de procedure voor de samenvoeging van gemeenten (cf. art. 349 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur).

- **Art. 42-45:** Het gezamenlijk advies vraagt om te kiezen voor een meer vaststaande datum van inwerkingtreding van het besluit tot samenvoeging (betekening aan betrokkene of datum van ondertekening het besluit) in plaats van de bekendmaking van het uittreksel van het besluit in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering verduidelijkt dat er bewust voor gekozen is om alle gevolgen van een samenvoeging t.a.v. alle betrokkenen in werking te laten treden op hetzelfde moment. Aangezien een samenvoeging ook gevolgen kan hebben t.a.v. derden, waaraan het besluit niet ter kennis wordt gegeven, is het besluit betreffende de samenvoeging verbindend vanaf de bekendmaking van het uittreksel van het besluit in het Belgisch Staatsblad (art. 84 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

5) Algemeen

- **Lineaire toepassing op alle erediensten.** Het gezamenlijk advies stelt dat het decreet op een lineaire wijze op alle erediensten wordt toegepast zonder onderscheid, terwijl het eredienstendecreet op bepaalde punten een onderscheid maakt tussen de verschillende erediensten. Volgens het advies van de Unie Vrijzinnige Verenigingen is een gelijke behandeling van iedere eredienst een positieve zaak.

De Vlaamse Regering benadrukt de doelstelling van dit decreet om, gelet op het gelijkheidsbeginsel, voor alle besturen van de eredienst een gelijke regeling in te voeren, ongeacht de datum van erkenning en ongeacht de eredienst.

- **Administratieve vereenvoudiging.** Beide adviezen vragen om de administratieve lasten te verminderen en te beperken tot het noodzakelijke.

De Vlaamse Regering begrijpt de vraag om de administratieve lasten t.a.v. de lokale geloofsgemeenschappen en de besturen van de erediensten te verminderen omdat die veelal uit vrijwilligers bestaan. Maar de Vlaamse Regering stelt wel dat de bevoegde overheden steeds over de essentiële informatie moeten kunnen beschikken. Concreet wordt het decreet in het licht van een administratieve vereenvoudiging als volgt aangepast:

- Alle gevraagde schriftelijke verklaringen op eer worden gebundeld in één verklaring op eer omtrent de naleving van de erkenningscriteria. Deze verklaring op eer wordt toegevoegd bij het aanvraagdossier;
- De verplichting voor de besturen van de eredienst om de jaarrekeningen van de verbonden juridische structuren te bezorgen wordt geschrapt (art. 18) aangezien de Informatie- en screeningsdienst in een concreet geval deze informatie kan opvragen. Er dient opgemerkt te worden dat de Rooms-katholieke eredienstbesturen (n= 1588) die 94% van alle erkende lokale geloofsgemeenschappen uitmaken individueel minstens verbonden zijn met 4 verenigingen (parochiale werking, caritatieve en humanitaire werking, werking religieuze activiteiten en een werking voor allerhande bewegingen zoals jongeren, volwassenen). Dit zou dan op neerkomen dat voor de Rooms-katholieke eredienst jaarlijks minstens 6.300 jaarrekeningen van verbonden juridische structuren moeten bezorgd worden aan de Vlaamse overheid;
- De inventaris omtrent de gebouwen van de eredienst en de andere infrastructuur moet worden opgesteld en ter beschikking gesteld aan de betrokken actoren indien nodig. De verplichting om dit jaarlijks actief te bezorgen wordt om dezelfde reden als voor de jaarrekeningen geschrapt (art. 12 en 17, 5°);
- Er wordt verduidelijkt dat het attest van de brandweer niet om de 12 maanden moet worden vernieuwd. Er moet enkel een attest kunnen worden voorgelegd dat voldoet aan geldende regelgeving, zonder dat het decreet de datering bepaalt (art. 7, 7°, art. 12, art. 17, 5° en art. 68, §2, 5°).

- **Informatie- en screeningsdienst op lokale geloofsgemeenschappen.** Volgens het gezamenlijk advies zijn zowel de activiteiten van deze dienst als de omvang ervan disproportioneel. Volgens de Unie Vrijzinnige Verenigingen blijkt uit artikel 19 dat de dienst een beperkte opdracht heeft. Daarnaast wordt de uitoefening van hun bevoegdheden beperkt tot wat redelijkerwijs nodig is en dus een voldoende proportionaliteitstoets inhoudt.

De Vlaamse Regering benadrukt dat de Informatie- en screeningsdienst als overheidsinstantie ook gebonden is aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en zijn bevoegdheden op proportionele wijze zal aanwenden in het kader van zijn toezichtsopdracht.

- **Vervanger van de bedienaar van de eredienst:** Het begrip “vervanger van de bedienaar van de eredienst” behoeft nadere toelichting volgens de VILD.

De begrippen bedienaar van de eredienst en zijn vervanger zijn een religieuze aangelegenheid waarvan de invulling uitsluitend toebehoort aan de erediensten zelf.

D. Advies Vereniging Vlaamse Provincies

De Vereniging van Vlaamse Provincies (hierna: VVP) heeft advies gegeven op 8 december 2020 en aanvullend advies gegeven op 21 januari 2021. Deze adviezen gaven aanleiding tot enkele tekstaanpassingen. Hieronder worden de krachtlijnen van de adviezen besproken.

1) De erkenningscriteria

- **Art. 7, 1°:** Voor de VVP is het niet duidelijk op welk moment een juridische structuur die aangepast is aan het aangevraagde openbaar statuut aanwezig moet zijn en of er rechtspersoonlijkheid vereist is.

Zoals de VVP aangeeft in het advies, blijkt uit artikel 8, tweede lid, 2° dat enkel in het voorkomend geval de juridische structuur moet worden meegedeeld in het aanvraagdossier. Hieruit volgt dat op het moment van de aanvraag de lokale geloofsgemeenschap nog niet moet beschikken over dergelijke juridische structuur. Op het einde van de wachtperiode moet de lokale geloofsgemeenschap wel over een juridische structuur beschikken die aan het aangevraagde statuut (concreet een publieke rechtspersoon met rechtspersoonlijkheid) aangepast is. Dit betekent dat de lokale geloofsgemeenschap over een juridische structuur, al dan niet met rechtspersoonlijkheid, beschikt die over de vereiste administratieve en financiële capaciteit beschikt.

- **Art. 7, 3° en art. 17, 2°:** De VVP is van oordeel dat de provincie een grotere rol en een grotere discretionaire vrijheid dient toebedeeld te krijgen om de financiële leefbaarheid van een geloofsgemeenschap te kunnen beoordelen. Hierbij kan worden gedacht aan een beslissingsbevoegdheid met de Vlaamse overheid als beroepsorgaan.

De financierende overheden hebben een belangrijke advies- en signaalbevoegdheid bij de beoordeling van het criterium van de financiële leefbaarheid door de Vlaamse Regering. Maar de effectieve beoordeling of aan dit criterium voldaan is, komt enkel toe aan de Vlaamse Regering als enige instantie bevoegd voor de erkenning van lokale geloofsgemeenschappen.

- **Art. 7, 4° en art. 18, §1:** De VVP vindt dat de provincie de bevoegdheid dient te krijgen om het gekwalificeerd verbod op buitenlandse financiering (mee) te beoordelen. Daarnaast vreest de VVP dat een inperking van buitenlandse financiering de toelage vanuit de provincie zal verhogen. De impact hiervan dient duidelijk op voorhand door de Vlaamse overheid berekend én gecompenseerd te worden.

Opnieuw hebben de financierende overheden een belangrijke advies- en signaalbevoegdheid bij de beoordeling van dit criterium, maar de effectieve beoordeling of aan dit criterium voldaan is, komt toe aan de Vlaamse Regering. Het is wel aan de financierende overheid om de naleving van dit criterium mee te bewaken en eventuele indicaties van moeilijkheden op dit punt te signaleren aan de Vlaamse Regering. Buitenlandse financiering of ondersteuning die afbreuk

doet aan de onafhankelijkheid van de lokale geloofsgemeenschap is niet verzoenbaar met het Vlaamse stelsel van erkende erediensten en overheidsfinanciering, ongeacht de financiële impact op bijdragen aan de financiering door de financierende overheden. De provincies zijn decretaal verplicht om na de erkenning bij te dragen aan de financiering van het bestuur van de eredienst conform het eredienstendecreet (art. 52/1, juncto art. 229 en 272 eredienstendecreet).

- **Art. 7, 5°, d) en art. 17, 3°, d):** Het is voor de VVP niet duidelijk of de lokale geloofsgemeenschap enkel duurzame contacten moet onderhouden met de gemeenten of ook met de provincies.

In het voorontwerp van decreet wordt verduidelijkt dat enkel duurzame contacten moeten worden onderhouden met de lokale overheid van de gemeente waar de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst gelegen zijn.

- **Art. 7, 7°, art. 12, eerste lid, 4° en 17, 5°:** De VVP vraagt om te verduidelijken of het attest van de brandweer al dan niet om de 12 maanden moet worden hernieuwd.

Dit werd verduidelijkt in het decreet en de memorie van toelichting. Zie de repliek op de opmerking van de VILD, voor wat betreft administratieve vereenvoudiging.

- **Art. 7, 12°:** Volgens de VVP is niet duidelijk wat er bedoeld wordt met de wachtperiode "*met gunstig gevolg doorlopen*". Een specifiek tijds kader waarbinnen al dan niet stapsgewijs aan de erkenningscriteria moet worden voldaan, ontbreekt.

In de memorie wordt verduidelijkt dat de lokale geloofsgemeenschap tijdens deze vierjarige wachtperiode zal moeten aantonen dat ze aan de erkenningscriteria voldoet of toch minstens voldoende inspanningen doet om aan alle erkenningscriteria te voldoen. Een lokale geloofsgemeenschap doorloopt met gunstig gevolg de wachtperiode als ze dus op het einde van de wachtperiode aantoont dat ze aan alle erkenningscriteria voldoet om erkend te kunnen worden.

2) Algemeen

- **Bepaling van de verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden.** Volgens de VVP is het onaanvaardbaar dat in artikel 8, tweede lid, 4°, artikel 32, §2, tweede lid, 4° en artikel 38, §2, tweede lid 4° aan het representatief orgaan de bevoegdheid wordt gegeven om de verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden te bepalen. Dit is de bevoegdheid van de financierende overheid volgens de VVP.

De verdeelsleutel wordt echter niet bepaald door het representatief orgaan, noch door de financierende overheid, maar uitsluitend door de Vlaamse Regering in het besluit (art. 15, §2, art. 34, tweede lid en art. 41, tweede lid). In artikel 8, tweede lid, 4°; artikel 32, §2, tweede lid, 4° en artikel 38, §2,

tweede lid 4° wordt verduidelijkt dat het aanvraagdossier enkel een voorstel van verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden bevat. Daarnaast wordt in de memorie verduidelijkt dat financierende overheden de Vlaamse Regering kunnen adviseren omtrent het voorstel van verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden.

- **Advisering gemeenten.** Volgens de VVP is een advies van alle gemeenten van de gebiedsomschrijving overbodig als de provincie de financierende overheid wordt. In dit geval is een advies gemeente(n) waar het hoofdgebouw of bijgebouwen zijn gevestigd, voldoende.

Het decreet wordt in die zin aangepast.

- **Rol van de provincie.** De VVP stelt zich vragen omtrent de draagwijdte van de adviserende rol van de provincie en de taken van de financierende provincie tijdens de wachtperiode. Daarnaast wordt de vraag gesteld of de provincie ook in kennis wordt gesteld van het volledige aanvraagdossier.

Vooreerst stelt artikel 9 dat de Vlaamse Regering de instanties, opgesomd in datzelfde artikel, op de hoogte brengt van de aanvraag tot erkenning. Hieruit volgt dat het volledige aanvraagdossier ook aan de betrokken instanties wordt bezorgd. De betrokken instanties zullen deze informatie ook meenemen in hun advies. Daarnaast verduidelijkt de toelichting bij artikel 11 dat de financiële documenten worden bezorgd aan de financierende overheden, zodat zij met voldoende kennis van zaken advies kunnen uitbrengen omtrent de financiële leefbaarheid van de lokale geloofsgemeenschap en de redelijkheid en haalbaarheid van de toekomstige financiële bijdrage kunnen beoordelen.

- **Gegevens van eredienstbedienaars, hun vervangers en bestuursleden.** Volgens de VVP moeten ook de financierende overheden steeds over deze gegevens kunnen beschikken.

Het voorontwerp van decreet wordt in die zin aangepast.

- **Sanctionering.** De VVP is van oordeel dat de provincie als financierende overheid de bevoegdheid moet worden toegekend om financiële sancties op te leggen indien het bestuur van de eredienst in gebreke blijft om financiële stukken, notulen, etc. tijdig over te maken. Ook hier kan dan de Vlaamse overheid als beroepsinstantie optreden volgens de VVP.

Het komt enkel aan de Vlaamse Regering toe om als erkennende instantie sancties, waaronder financiële sancties, op te leggen aan besturen van de erediensten. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Regering desgevallend het advies van de financierende overheid kan inwinnen, die immers het best geplaatst zal zijn om de proportionaliteit en de effectiviteit van de mogelijke sanctie in de concrete situatie te beoordelen. Ook zal de Vlaamse Regering expliciet aangeven wat hiervan de gevolgen zijn voor de financiële verplichtingen van de financierende overheid. Dit werd ook zo verduidelijkt in de memorie.

- **Gevolgen van een opheffing van de erkenning.** De financiële gevolgen van een opheffing zijn vaag en moeten verder worden verduidelijkt, volgens de VVP.

Met uitzondering van artikel 31 dat bepaalt dat uitbetaalde toelagen voor toekomstige uitgaven worden teruggevorderd, worden de gevolgen van een opheffing van erkenning niet decretaal vastgelegd. De gevolgen van de opheffing zijn afhankelijk per concreet geval.

- **Verkorte erkenningsprocedure.** Dit is zowel beleidsmatig, administratief als financieel niet wenselijk noch haalbaar volgens de VVP. Conform de studie Torfs (punt 1.4, p. 16) moeten alle nog niet erkende lokale geloofsgemeenschappen dezelfde procedure doorlopen, dus ook deze die voor 1 juli 2019 een aanvraag hebben ingediend. Enkel dan kan een gefundeerd advies verstrekt worden. Er is geen enkele juridische reden waarom de lokale geloofsgemeenschappen die reeds een aanvraag hebben ingediend een verkorte erkenningsprocedure mogen doorlopen bij wijze van overgangsmaatregel. Dit schendt volgens de VVP het gelijkheidsbeginsel en kan aanleiding geven tot klachten bij het Grondwettelijk Hof.

Het gelijkheidsbeginsel houdt echter in dat er een verschil gemaakt mag worden tussen bepaalde categorieën voor zover dat verschil gebaseerd is op een objectief criterium en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van dergelijke verantwoording wordt beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen. In artikel 68 wordt er een verschil in behandeling ingevoerd tussen twee categorieën van erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen afhankelijk van de datum dat de aanvraag tot erkenning werd ingediend bij het representatief orgaan.

Het doel van dit onderscheid is om de erkenningsaanvragen die lokale geloofsgemeenschappen voor 1 juli 2019 hebben ingediend en al jaren wachtende zijn via een verkorte erkenningsprocedure te behandelen, zonder dat zij nog een wachtperiode van vier jaar moeten doorlopen. De VVP stelt dat door de aanvraag tot erkenning geen rechten werden gecreëerd t.a.v. deze erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen, maar er kan niet worden miskend dat een aanvraag tot erkenning rechtmatige verwachtingen doet ontstaan. Daarom voert de Vlaamse Regering voor deze erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen een verkorte erkenningsprocedure in.

Om dit onderscheid te objectiveren en om duidelijkheid te scheppen over welke erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen in aanmerking komen voor deze verkorte erkenningsprocedure, werd gekozen voor een vaststaande datum, nl. 1 juli 2019. Op deze manier wordt ook vermeden dat lokale geloofsgemeenschappen een aanvraag tot erkenning zouden indienen om enkel de wachtperiode te omzeilen.

- Tot slot wijst de VVP op een aantal punten over de financiering van besturen van de erediensten die niet aan bod komen in het voorliggende voorontwerp van decreet. Deze elementen vallen buiten de scope van dit decreet.

E. Advies Vlaamse Vereniging van Steden en gemeenten

Op 24 februari 2021 heeft de raad van bestuur van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (hierna: VVSG) een advies uitgebracht over het voorontwerp van decreet. Het advies gaf geen aanleiding tot tekstaanpassingen.

- **De wachtperiode.** De VVSG stelt voor om de wachtperiode van vier jaar alleen toe te passen voor nieuw opgerichte lokale geloofsgemeenschappen. Voor geloofsgemeenschappen die in hun aanvraag kunnen aantonen dat ze al ten minste twee jaar actief zijn in de gemeente stelt de VVSG een verkorte wachtperiode van twee jaar voor die ingaat vanaf de aanvraag.

De Vlaamse Regering verduidelijkt dat de wachtperiode van vier jaar van toepassing is op alle erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen. Enkel voor de lopende aanvraagdossiers van voor 1 juli 2019 wordt een verkorte erkenningsprocedure ingevoerd (zie de repliek op de opmerking van de VVP, voor wat betreft verkorte erkenningsprocedure).

- **Gevolgen van de sancties.** De VVSG stelt zich vragen bij gevolgen van de sanctie voor de financiële verplichtingen van de financierende overheden.

Zie de repliek op de opmerking van de VVP, voor wat betreft sanctionering.

- **Rechtsonzekerheid bij gebrek aan een tijdige beslissing.** De VVSG dringt er ook op aan dat, in het belang van de rechtszekerheid voor zowel de lokale geloofsgemeenschappen als voor de lokale besturen, de Vlaamse Regering in alle gevallen een tijdige en gemotiveerde beslissing over de erkenningsaanvraag zou nemen.
- **Bestaande besturen van de eredienst.** De VVSG merkt op dat de verplichting van een bestuur van de eredienst om financieel leefbaar te zijn (art. 17, 2°) niet is opgenomen in de lijst van nieuwe verplichtingen waaraan de bestaande besturen van de erediensten zich moeten conformeren na één jaar. De VVSG stelt zich evenwel de vraag of het niet goed zou zijn om de financiële leefbaarheid toch opnieuw te bekijken, zeker aangezien het nieuwe verbod op buitenlandse financiering de bestaande financiële leefbaarheid in bepaalde eredienstbesturen misschien zwaar onder druk kan zetten, met alle gevolgen van dien voor de 'redelijkheid en haalbaarheid' van de financiële bijdrage.

De VSSG merkt ook op dat artikel 67 tot doel heeft om de reeds erkende eredienstbesturen te laten conformeren aan de nieuwe verplichtingen, en dat die vereiste van financiële leefbaarheid al bestond onder de huidige erkenningsregels, en eigenlijk de facto blijkt uit budgetten en meerjarenplannen die jaarlijks goedgekeurd worden door het lokaal bestuur. Het criterium financiële leefbaarheid en transparantie daarover is onmiddellijk van toepassing.

H. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 3

Dit artikel bepaalt het territoriaal toepassingsgebied van het decreet. Het decreet zal van toepassing zijn op de lokale geloofsgemeenschappen die erkend willen worden waarvan de gebiedsomschrijving het Vlaamse Gewest niet overschrijdt en de besturen van de eredienst waarvan de gebiedsomschrijving het Vlaamse Gewest niet overschrijdt.

Conform artikel 92bis, §2, h), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, werd het samenwerkingsakkoord van 17 juli 2017 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten waarvan het grondgebied meer dan één deelstaat bestrijkt, afgesloten.

Dit samenwerkingsakkoord, bekrachtigd door het Vlaams Parlement²⁴, bepaalt dat na de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord geen nieuwe interfederale eredienstgemeenschappen meer erkend kunnen worden. Wat betreft de interfederale eredienstgemeenschappen die reeds bestaan, regelt het samenwerkingsakkoord de toepasselijke regels.

Artikel 4

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 5

Dit artikel bepaalt dat de wijze van communicatie bepaald zal worden in een besluit van de Vlaamse Regering. Het betreft hier alle communicatie in het kader van de erkenningsprocedure, de verplichtingen opgenomen in hoofdstuk 3, de opdrachten en bevoegdheden van de bevoegde instantie, de sanctionering van besturen van eredienst, de procedures van wijzigingen van de besturen van de eredienst en de opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanijen, alsook de communicatie opgelegd door het eredienstendecreet. Onder het begrip

²⁴ Decreet van 1 december 2017 houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van 17 juli 2017 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten, waarvan het grondgebied meer dan één deelstaat bestrijkt.

“communicatie” moet o.m. begrepen worden alle aanvragen, kennisgevingen, bevestigingen, bezorgingen en verzendingen.

De delegatie aan de Vlaamse Regering creëert de mogelijkheid om in te spelen op de nieuwe evoluties op het vlak van digitalisering. Voor alle andere communicatie die niet wordt opgelegd door dit decreet of het eredienstendecreet, staat het de betrokken actoren vrij om zelf de wijze van communicatie te regelen.

Artikel 6

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 2. Erkenning van lokale geloofsgemeenschappen

Afdeling 1. Erkenningscriteria

Artikel 7

Dit artikel somt de erkenningscriteria op. Een lokale geloofsgemeenschap moet cumulatief voldoen aan deze erkenningscriteria alvorens erkend te kunnen worden.

1° Door het hebben van een juridische structuur die aangepast is aan het aangevraagde openbaar statuut toont de lokale geloofsgemeenschap aan te beschikken over de noodzakelijke vereiste administratieve en financiële capaciteit. De lokale geloofsgemeenschap is transparant over deze juridische structuur.

2° Naast transparantie over de lokale geloofsgemeenschap zelf, is de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap ook transparant over de juridische structuren waarmee ze is verbonden en in het bijzonder over de onderlinge financiële stromen tussen deze juridische structuren en de lokale geloofsgemeenschap. Waarbij deze verbondenheid van dien aard is dat ze een weerslag heeft op de organisatie, de werking en het beheer van de goederen of van de inkomsten van de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap. De beoordeling van de weerslag van de verbondenheid is een feitenkwestie. Bij deze beoordeling kan rekening gehouden worden met o.a. volgende indicatoren: de samenstelling van de bestuursorganen (een overlap van bestuursleden), de invloed die de verbonden juridische structuur heeft op de werking en organisatie van de lokale geloofsgemeenschap, de zakelijke rechten die de verbonden juridische structuur bezit op het gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst of vermogenstransacties op structurele basis tussen de lokale geloofsgemeenschap en de verbonden juridische structuren. Deze indicatoren moeten niet cumulatief aanwezig zijn (zie opmerking 7.3. van het advies van de Raad van State). Ter verduidelijking heeft deze verbondenheid, gelet op de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, betrekking op het beheer van de temporaliën van de eredienst en niet op de verbondenheid op geloofsvlak tussen juridische structuren tenzij deze verbondenheid een weerslag heeft op de organisatie, werking en beheer van de goederen of van de inkomsten van de geloofsgemeenschap.

3° Het erkenningscriterium financiële leefbaarheid blijft behouden. Door het invoeren van een wachtperiode zal dit criterium ook effectiever beoordeeld kunnen worden. De lokale geloofsgemeenschap moet transparant zijn over de financiële toestand en zal ook aan een aantal boekhoudkundige verplichtingen moeten voldoen. In geval van een manifest gebrek aan eigen middelen kan een erkenning

geweigerd worden. De redelijkheid en haalbaarheid van de financiële bijdrage van de financierende overheid worden in rekening gebracht bij deze beoordeling.

4° Bij de beoordeling van de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap wordt ook rekening gehouden met het gekwalificeerd verbod op rechtstreekse of onrechtstreekse buitenlandse financiering of ondersteuning dat geldt voor het bestuur van de eredienst dat wordt opgericht bij een erkenning (zie toelichting bij artikel 18, §1). De lokale geloofsgemeenschap zal meer bepaald tijdens de wachtperiode moeten aantonen dat ze noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks buitenlandse financiering of ondersteuning ontvangt als die financiering of ondersteuning afbreuk doet aan haar onafhankelijkheid. De lokale geloofsgemeenschap ontvangt evenmin tijdens de wachtperiode financiering of ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging.

5° Het criterium "inschakeling en betrokkenheid bij het geheel van de lokale gemeenschap van de gemeente(n) waartoe zij behoort" wordt niet meer exclusief toegespitst op de socio-culturele activiteiten van de lokale geloofsgemeenschappen.

Vooreerst is het aantal leden van de lokale geloofsgemeenschap een waardevolle maatstaf bij het peilen naar de maatschappelijke relevantie van een lokale geloofsgemeenschap en biedt het de overheid een objectieve houvast om geen al te kleine lokale geloofsgemeenschap te moeten erkennen. Dit vormt een goede graadmeter om in te schatten of een lokale geloofsgemeenschap een voldoende aantal leden telt om maatschappelijk relevant te zijn. Krachtens het huidige erkenningsbesluit bevat de aanvraag tot erkenning enkel een toelichtende nota met een benaderende opgave van de leden binnen de gebiedsomschrijving van de lokale geloofsgemeenschap. Dit ontwerp van decreet bevat een duidelijk minimumaantal: tweehonderd leden.

De invulling van het begrip "lid van de lokale geloofsgemeenschap" behoort tot de grondwettelijk verankerde godsdienstvrijheid. De representatieve organen beslissen wie beschouwd wordt als lid van een lokale geloofsgemeenschap. De vaststelling en controle op het aantal leden van een lokale geloofsgemeenschap komt exclusief toe aan het representatief orgaan. Het representatief orgaan adviseert de Vlaamse Regering hierover. Er wordt geen toelichtende nota met een benaderende opgave van de leden binnen de gebiedsomschrijving gevraagd of een registratie van de leden, enkel de bevestiging door het representatief orgaan dat de lokale geloofsgemeenschap 200 leden telt. Op verzoek van de Vlaamse Regering kan het representatief orgaan steeds nagaan of een lokale geloofsgemeenschap wel effectief voldoet aan het voormelde minimumaantal leden. Op deze manier vervult de overheid, vanuit het oogpunt van het beginsel van de scheiding tussen kerk en staat, slechts een marginale toetsing hierop.

Daarnaast zal de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode al moeten aantonen dat ze eens erkend, aan de decretale opdrachten van de publieke instelling (het bestuur van de eredienst) kan voldoen.

Ten slotte moet een lokale geloofsgemeenschap duurzame contacten onderhouden met de lokale overheid van de gemeente waar de gebouwen bestemd voor de

uitoefening van de eredienst gelegen zijn (concreet: het gemeentebestuur, de burgermeester, de gemeentelijke administratie). Ook moet de lokale geloofsgemeenschap goed nabuurschap aantonen en duurzame contacten onderhouden met de lokale gemeenschap waar de gebouwen van de eredienst gelegen zijn (bv. geen onnodige overlast veroorzaken, vermijden van burenhinder, goede afspraken maken met de burens bij grote religieuze plechtigheden of activiteiten, etc.).

6° De verbintenissen omtrent de naleving van de Grondwet en het EVRM, vermeld in het huidige erkenningsbesluit, zijn algemeen geformuleerd. Deze verbintenissen worden in dit decreet verder gepreciseerd en uitgebreid naar de naleving van de geldende wetgeving, zodat het voor alle betrokken partijen duidelijk is welke handelingen verboden zijn. Ten slotte worden deze verbintenissen ook opgenomen als decretale verplichtingen, zodat het eveneens duidelijk is dat het toekennen van een erkenning afhangt van het effectief nakomen van deze verplichtingen.

7° Eén van de decretale opdrachten van een bestuur van de eredienst is het onderhouden en bewaren van de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst. Om deze opdracht te kunnen vervullen moet de toekomstige openbare instelling over een zakelijk recht beschikken (eigendomsrecht, erfpacht, opstal,...), of bij gebreke daarvan, wanneer de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst geen eigendom zijn van een publieke rechtspersoon, over een ander gebruiksrecht (huurrecht, kosteloos gebruik, terbeschikkingstelling,...) op de voormelde gebouwen beschikken. Het eredienstendecreet bepaalt wel dat de financierende overheid niet verplicht is om bij te dragen in de investeringen in de gebouwen van de erediensten die geen eigendom zijn van een (Belgische) publieke rechtspersoon (artikelen 52/1, §1, 78, 114, 150, 186, 229, 272 van het eredienstendecreet). Daarnaast moet er voor elk gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst een attest van de brandweer worden voorgelegd waaruit blijkt dat het gebouw overeenstemt met de geldende veiligheidsnormen.

8° & 9° De bedienaar van de eredienst is een sleutel- en gezagsfiguur binnen de lokale geloofsgemeenschap en van ambtswege lid van het bestuursorgaan²⁵ van het bestuur van de eredienst (uitgezonderd bij de rooms-katholieke eredienst waar de door het representatief orgaan aangestelde verantwoordelijke van ambtswege lid is van het bestuursorgaan²⁶). De bedienaar van de eredienst is de religieuze autoriteit maar heeft ook een belangrijke maatschappelijke voorbeeld- en aanspreekfunctie. Dit ontwerp van decreet benadrukt het belang van de bedienaars van de eredienst en hun vervangers, die ook een belangrijke waarde hebben bij de inschakeling van de lokale geloofsgemeenschap in de lokale gemeenschap waartoe ze behoort. Het representatief orgaan deelt de gegevens van de bedienaars van de eredienst en hun vervangers mee in het aanvraagdossier.

Na de erkenning zal het bestuur van de eredienst conform artikel 17, 6° de gegevens van de bedienaars van de eredienst en hun vervangers schriftelijk moeten meedelen aan de Vlaamse Regering, het representatief orgaan, de financierende overheid en in voorkomend geval de adviserende gemeente.

²⁵ Art. 82, 118, 154, 190 en 233 eredienstendecreet.

²⁶ Art. 5 eredienstendecreet.

Tussentijdse wijzigingen worden onmiddellijk schriftelijk gemeld aan deze betrokken instanties.

Op die manier hebben deze instanties, o.a. het representatief orgaan en de Vlaamse overheid een duidelijk zicht op welke eredienstbedienaars in de betrokken lokale geloofsgemeenschap actief zijn en of zij blijvend aan de opgelegde verplichtingen voldoen.

Het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid voorziet in de inburgeringsverplichting voor de inburgeraars (nieuwkomers en/ of oudkomers) die een religieuze of levensbeschouwelijke functie (komen) uitoefenen, met name bedienaars van de zes erediensten die erkend zijn door de federale overheid. In de memorie van toelichting van dit decreet wordt eveneens het belang van de bedienaars en de inburgering van deze personen benadrukt:

*"Deze specifieke categorieën van bedienaars van erediensten die een religieuze of levensbeschouwelijke functie (komen) uitoefenen, hebben een belangrijke maatschappelijke voorbeeld- en aanspreekfunctie. Zij hebben tevens een grote impact op het integratieproces. De taak van de bedienaar is immers veelal niet beperkt tot het leiding geven in strikt godsdienstige aangelegenheden en het behandelen van vragen waarvan de taak tot beantwoording rechtstreeks voortvloeit uit het geestelijke ambt. Zij worden ook met tal van maatschappelijke vragen geconfronteerd die verband houden met sociaal-economische en sociaal-culturele aspecten van het integratieproces. Zij worden ook veelal geacht steun te bieden bij het bepalen van de houding die de geloofsgemeenschap ten opzichte van de samenleving zal innemen. Zij hebben met andere woorden een bijzondere maatschappelijke positie en een bijzondere invloed op grote aantallen gelovigen en hun integratie in ons land, geen andere categorie van personen vervult dergelijke belangrijke functie. Voor hen geldt des te meer de noodzaak om voldoende inzicht te hebben in de Vlaamse samenleving waarin zij hun functie (komen) uitoefenen. Om die reden zal voor hen de verplichting in alle gevallen gelden, dus ook wanneer zij zich niet permanent komen vestigen."*²⁷

Dit kan in het kader van de erkenning van een lokale geloofsgemeenschap enkel beklemtoond worden. Dit ontwerp van decreet verduidelijkt dan ook dat de verbintenis over de inburgeringsplicht van inburgeringsplichtige bedienaars niet meer voldoende is, maar dat de inburgeringsplichtige bedienaars van de eredienst en hun vervangers tijdens de wachtperiode effectief aan de inburgeringsplicht moeten voldoen, ongeacht hun statuut of ze aangesteld zijn door de federale overheid, ter beschikking zijn gesteld, contractueel of als vrijwilliger zijn aangesteld. Dit doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de gemeenschappen. Integendeel zelfs, dit criterium niet opnemen en bedienaars van de eredienst en hun vervangers toelaten in erkende lokale geloofsgemeenschappen die weigeren aan hun inburgeringsplicht te voldoen, zou afbreuk doen aan de doelstelling en de verplichtingen in het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid. Voornoemd decreet en de bijhorende uitvoeringsbesluiten bepalen aan welke voorwaarden de bedienaars van de eredienst en hun vervangers

²⁷ Ontwerp van decreet betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid, *Parl.St.* VI. Parl, 2012-13, 1867-1, p52.

moeten voldoen en het zijn ook de bevoegde instanties binnen deze regelgeving die oordelen of de bedienaar van de eredienst aan zijn verplichtingen voldoet. Deze instanties zullen de Vlaamse Regering hierover informeren.

10° Om buitenlandse overheidsinmenging te allen tijde te weren in een (toekomstige) Vlaamse openbare instelling, wat een bestuur van de eredienst effectief is, wordt het verboden dat bedienaars van de eredienst en hun vervangers rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd worden door een buitenlandse overheid. Dit kadert binnen het grondprincipe van de scheiding tussen kerk en staat dat uiteraard ook de scheiding tussen kerk en een buitenlandse staat inhoudt.

De financiering door een buitenlandse overheidsinstantie van personen actief binnen een lokale geloofsgemeenschap kan de integratie en inclusie van een geloofsgemeenschap binnen de Vlaamse samenleving belemmeren en zelfs een kanaal vormen waarlangs nationalistische, polariserende, segregerende of extremistische en fundamentalistische gedachtegoed (politiek en religieus) uit het buitenland op actieve wijze wordt opgedrongen en gepropageerd in Vlaamse lokale geloofsgemeenschappen. Ook kan op deze manier door buitenlandse overheidsinstanties (vaak zelfs rechtstreeks via hun ambassades of consulaten) een dermate invloed uitgeoefend worden dat de vrije ontwikkeling en godsdienstbeleving van een Vlaamse lokale geloofsgemeenschap wordt belemmerd of zelfs ideologisch/religieus geïnstrumentaliseerd.

Met dit verbod wordt een einde gemaakt aan de bestaande praktijk van door een buitenlandse overheid bezoldigde bedienaars van de eredienst werkzaam in (toekomstige) Vlaamse besturen van de eredienst, dewelke openbare instellingen zijn. Deze praktijk houdt de facto een rechtstreekse buitenlandse overheidsinmenging in en is niet meer wenselijk noch aanvaardbaar.

Bovendien hebben deze door een buitenlandse overheid bezoldigde personen weinig kennis van en affiniteit met de Vlaamse samenleving. Met dit verbod wordt het niet onmogelijk gemaakt voor een (toekomstig) bestuur van de eredienst om een bedienaar van de eredienst aan te stellen. Een erkende lokale geloofsgemeenschap heeft sowieso het recht om een of meerdere bedienaars van de eredienst te laten bezoldigen door de federale overheid²⁸ of via eigen middelen waardoor er geen noodzaak kan zijn voor een bezoldiging of terbeschikkingstelling (op welke wijze ook) door een buitenlandse overheid. De besturen van de eredienst krijgen een redelijke termijn van twee jaar na inwerkingtreding van het decreet om zich aan deze verbodsbepaling te conformeren (artikel 67).

11° Momenteel is het niet nakomen van bepaalde administratieve verplichtingen een grond tot opheffing van de erkenning, maar geen formeel erkenningscriterium. Om de lokale geloofsgemeenschap voldoende voor te bereiden op het statuut van een publiekrechtelijke instelling, moet zij aan een aantal verplichtingen voldoen.

12° De invoering van deze wachtperiode heeft tot doel dat de Vlaamse Regering, ten gronde zal kunnen beoordelen of een lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de erkenningsverplichtingen. Tijdens deze vierjarige wachtperiode zal de lokale

²⁸ Wet van 2 augustus 1974 betreffende de wedden van de titularissen van sommige openbare ambten, van de bedienaars van de erkende erediensten en van de afgevaardigden van de Centrale vrijzinnige Raad

geloofsgemeenschap moeten aantonen dat ze aan de erkenningscriteria voldoet of toch minstens voldoende inspanningen verricht om aan alle erkenningscriteria te voldoen. Op het einde van de wachtperiode moet de lokale geloofsgemeenschap aantonen dat ze aan alle erkenningscriteria voldoet om erkend te kunnen worden. De wachtperiode zorgt er ook voor dat alle bij de erkenningsprocedure betrokken actoren een gefundeerd advies kunnen geven. Op deze wijze kan er vertrouwen worden opgebouwd tussen de lokale geloofsgemeenschap en de lokale overheid, waarvan de essentiële rol in deze materie ten volle wordt erkend. Bovendien kan op deze manier beoordeeld worden of de lokale geloofsgemeenschap een stabiele bestaansduur heeft.

Afdeling 2. Aanvraag tot erkenning

Artikel 8

Lokale geloofsgemeenschappen moeten, conform het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008, een erkenningsaanvraag bij hun representatief orgaan indienen die vervolgens de aanvraag tot erkenning aan de Vlaamse Regering bezorgt. Enkel het representatief orgaan kan oordelen of de lokale geloofsgemeenschap al dan niet tot de erkende eredienst behoort. Bovendien wordt het representatief orgaan, als betrokken actor, om advies gevraagd zowel tijdens als na de erkenningsprocedure. Opdat de Vlaamse Regering tijdig op de hoogte is van mogelijke erkenningsaanvragen, dient het representatief orgaan als ze een aanvraag tot erkenning ontvangt van een lokale geloofsgemeenschap, dit binnen acht dagen schriftelijk te melden aan de Vlaamse Regering.

Daarnaast geeft deze bepaling een opsomming van de stukken die het aanvraagdossier moet bevatten. Het aanvraagdossier bevat o.a. de persoonsgegevens van de personen die tijdens de wachtperiode beschouwd zullen worden als voorzitter, secretaris, penningmeester²⁹, alsook de bedienaars en hun vervangers. Deze personen vormen tijdens de wachtperiode het voorlopig bestuursorgaan en moeten aan een aantal verplichtingen voldoen (administratieve verplichtingen, maar ook aantonen dat de lokale geloofsgemeenschap aan de erkenningsverplichtingen voldoet). Deze personen zijn de aanspreekpunten voor de burgerlijke overheden in het kader van de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap. De persoonsgegevens zijn beperkt tot hetgeen noodzakelijk is om te kunnen identificeren wie deze personen zijn en een vlotte communicatie met deze personen te bewerkstelligen. Voor elk van deze voorlopige bestuursleden wordt ook een uittreksel uit het strafregister gevraagd dat niet ouder is dan negentig dagen. Aangezien in de lokale geloofsgemeenschap ook activiteiten worden georganiseerd waar minderjarigen aanwezig zijn wordt een uittreksel uit het strafregister gevraagd conform artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering.

In het aanvraagdossier zal ook transparantie verschaft moeten worden over de aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden juridische structuren. Concreet moeten de naam, adres en de rechtsvorm en de statuten van alle aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden juridische structuren aangegeven worden in het aanvraagdossier.

²⁹ In de voorliggende memorie van toelichting wordt onder de term "voorlopig bestuursorgaan" de voorzitter, secretaris, penningmeester, de bedienaars van de eredienst en hun vervangers van de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode begrepen.

Het aanvraagdossier bevat ook een voorstel van verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden waarover de financierende overheden hun advies kunnen uitbrengen.

Het aanvraagdossier bevat eveneens een schriftelijke verklaring op eer ondertekend door de leden van het voorlopig bestuursorgaan waaronder de bedienaars van de eredienst en hun vervangers waarin ze zich ertoe verbinden de erkenningscriteria vermeld in artikel 7 en de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 na te leven.

Artikel 9

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Afdeling 3. Wachtperiode

Artikel 10

De bezorging van de aanvraag tot erkenning aan de Vlaamse Regering door het representatief orgaan is het startpunt van de wachtperiode.

Artikel 11

De lokale geloofsgemeenschap dient tijdens de wachtperiode te handelen alsof zij als het ware erkend is³⁰. Dat wil zeggen dat zij o.a. een budget, een giftenregister, begroting en een jaarrekening moet opmaken. Aangezien de lokale geloofsgemeenschap hoofdzakelijk uit vrijwilligers bestaat zal ze bij het nakomen van haar financiële verplichtingen ondersteund moeten worden door haar representatief orgaan en kan ze eveneens een beroep doen op de bevoegde instantie en het Agentschap Binnenlands Bestuur voor raadgevingen.

Afhankelijk van haar juridische structuur zal de lokale geloofsgemeenschap haar jaarlijkse financiële rapportering volgens bepaalde modellen moeten verrichten. Zo moet een vereniging zonder winstoogmerk een begroting en een jaarrekening opmaken, die, afhankelijk van haar grootte, een andere vorm kan aannemen. Artikel 7, 2° en 3° en artikel 11 leggen de lokale geloofsgemeenschap de verplichting op transparant te zijn over die financiële rapportering. Dit betekent dat de lokale geloofsgemeenschap de financiële rapportering actief bezorgt aan de burgerlijke overheden en het representatief orgaan die betrokken zijn bij het erkenningsproces. Als de lokale geloofsgemeenschap een juridische structuur heeft waarvoor geen specifieke verplichtingen gelden voor financiële rapportering, wordt op basis van dit artikel toch een begroting en een jaarrekening verwacht. Dat is immers een elementaire vorm van behoorlijk bestuur.

Eveneens wordt de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode verplicht om transparant te zijn over de aan haar verbonden juridische structuren. Meer bepaald moet een lokale geloofsgemeenschap jaarlijks een afschrift bezorgen van de jaarrekening van de aan haar verbonden juridische structuren. De onderlinge financiële stromen tussen de lokale geloofsgemeenschap en de aan haar verbonden juridische structuren worden zichtbaar gemaakt via het giftenregister dat tijdens

³⁰ Studie Torfs, p.15

de wachtperiode moet bijgehouden worden en jaarlijks bezorgd worden aan de daartoe bevoegde instanties.

Omdat de activiteiten van een lokale geloofsgemeenschap ruimer zijn dan het materiële van de eredienst en een bestuur van de eredienst dat wordt opgericht bij de erkenning van een lokale geloofsgemeenschap zich wel enkel daarmee bezighoudt, is het van belang om een financiële inschatting te kunnen maken van dat onderdeel van de activiteiten van de lokale geloofsgemeenschap. Daarom legt de tweede paragraaf het voorlopig bestuursorgaan ook de verplichting op om daarover afzonderlijk te rapporteren en daarbij de modellen te volgen die gelden voor de besturen van de eredienst (vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten en van de centrale besturen van de erkende erediensten en het ministerieel besluit van 27 november 2006 tot vaststelling van de modellen van de boekhouding van de besturen van de eredienst en ter uitvoering van artikel 46 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de eredienst en van de centrale besturen van de eredienst).

Tijdens de wachtperiode is het voorlopig bestuursorgaan ook transparant over de ontvangen giften. Het voorlopig bestuursorgaan houdt een giftenregister bij conform artikel 18, §2. De opmaak van een giftenregister houdt een registratieplicht in van alle giften (ongeacht de aard ervan) met een waarde van 500 euro en meer.

Om ook een inschatting te kunnen maken van de financiële gevolgen van een erkenning voor de financierende overheid, wordt in de derde paragraaf de verplichting opgelegd om een ontwerp van meerjarenplan op te stellen. Dit ontwerp houdt geen voorafname in voor het meerjarenplan dat na de erkenning moet worden opgemaakt, maar is indicatief voor de grootteorde van de eventuele tekorten.

Deze financiële informatie wordt ook bezorgd aan de financierende overheden. Op deze manier kan de financierende overheid met voldoende kennis van zaken advies uitbrengen omtrent de financiële leefbaarheid van de lokale geloofsgemeenschap en de redelijkheid en haalbaarheid van de toekomstige financiële bijdrage beoordelen.

Artikel 12

Dit artikel werkt het erkenningscriterium, vermeld in artikel 7, 7°, verder uit. Het voorlopig bestuursorgaan maakt een nota op met de vermelding van welke titels het toekomstige bestuur van de eredienst zal hebben op de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst en de andere infrastructuur, alsook welke titels andere personen hierop zullen hebben, de identificatie van deze personen en de reden van gebruik. Onder "titels" wordt verstaan zakelijke rechten (eigendom, vruchtgebruik, erfpacht, recht van opstal, mede-eigendom, recht van bewoning, erfdienstbaarheid), maar ook persoonlijke rechten zoals een huurovereenkomst of een overeenkomst om de gebouwen op regelmatige basis te gebruiken.

Ook andere infrastructuur die de lokale geloofsgemeenschap geregeld gebruikt, moet geïnventariseerd worden. Hieronder wordt verstaan: gebouwen of lokalen in

gebouwen waarin een lokale geloofsgemeenschap op enigszins regelmatige basis eredienst-gerelateerde activiteiten organiseert (bijvoorbeeld een kapel, een parochiehuis, een ontmoetingsplek, een ritueel badhuis (deze opsomming is niet exhaustief). Privéwoning of gronden vallen hier niet onder.

Artikel 13

Een bestuur van de eredienst moet aan de administratieve verplichtingen opgenomen in het eredienstendecreet voldoen. Om de lokale geloofsgemeenschap voor te bereiden op deze verplichtingen, moet het voorlopig bestuursorgaan tijdens de wachtperiode reeds aan een aantal verplichtingen voldoen.

Artikel 14

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Afdeling 4. Erkenning

Artikel 15

Uiterlijk zestig dagen na het einde van de gewone en de verlengde wachtperiode moet de Vlaamse Regering een beslissing nemen omtrent de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap. Dit is een termijn van orde. Indien de Vlaamse Regering nalaat om binnen deze voorgeschreven termijn een beslissing te nemen kunnen het betrokken representatief orgaan en de lokale geloofsgemeenschap conform artikel 14, §3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de nodige stappen ondernemen opdat de Vlaamse Regering alsnog een uitdrukkelijke beslissing neemt over de erkenningsaanvraag.

Artikel 14, §3, van de wetten op de Raad van State biedt aan het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap de mogelijkheid om na het verstrijken van de voorgeschreven beslissingstermijn de Vlaamse Regering aan te manen om alsnog een uitdrukkelijke beslissing te nemen. Ingeval de Vlaamse Regering vier maanden na de aanmaning nog steeds nalaat een uitdrukkelijke beslissing te nemen omtrent de erkenningsaanvraag, wordt ze geacht een afwijzende beslissing (impliciete weigeringsbeslissing) te hebben genomen waartegen een annulatieberoep bij de Raad van State kan ingesteld worden door het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap.

Artikel 16

De eerste gedeeltelijke vernieuwing van het bestuursorgaan zal voortaan niet meer plaatsvinden na drie jaar van de erkenningsdatum. De bestuursorganen van de nieuwe besturen van de eredienst, zullen voortaan allemaal in hetzelfde jaar gedeeltelijk vernieuwd worden. Dit betekent concreet dat de gedeeltelijke vernieuwingen voor alle bestuursorganen zullen plaatsvinden om de drie jaar vanaf 2023. Om te vermijden dat een bestuur van de eredienst een bestuursorgaan moet verkiezen, die maar zeer korte tijd aangesteld blijft, zal het representatief orgaan tijdelijk een voltallig bestuur aanstellen. Het eredienstendecreet bepaalt per eredienst de samenstelling van een voltallig bestuursorgaan. De manier waarop de eerste aanstelling gebeurt, behoort tot de autonomie van het representatief orgaan. Conform het eredienstendecreet wijst het lot de leden aan die bij de eerste gedeeltelijke vernieuwing uittreden.

Hoofdstuk 3. Verplichtingen van de besturen van de eredienst

Artikel 17

Dit artikel somt duidelijk de verplichtingen op waaraan alle besturen van de eredienst, ongeacht de datum van erkenning, moeten voldoen om hun erkenning en bijgevolg financiële steun te behouden. Deze verplichtingen gelden naast de verplichtingen van het eredienstendecreet. Aangaande deze verplichtingen is in punt 4 van dit artikel eveneens een overmachtsbepaling opgenomen die geldt voor de leden van de bestuursorganen inclusief de bedienaars van de eredienst of hun vervangers.

Eén van deze verplichtingen is de mededeling van de persoonsgegevens van de identiteit van de bedienaars van de eredienst, hun vervangers en de leden van het bestuursorgaan. Om te kunnen controleren of de openbare instelling blijvend aan de verplichtingen voldoet, moet de overheid steeds een goed overzicht hebben van wie de bedienaar van de eredienst, zijn vervanger en lid van het bestuursorgaan is. De overheid heeft ook steeds een aanspreekpunt nodig. De persoonsgegevens zijn beperkt tot hetgeen noodzakelijk is om te kunnen identificeren wie deze personen zijn en een vlotte communicatie met deze personen te bewerkstellen. Wijzigingen na verkiezingen, na een ontslag of na een vervanging van de bedienaar van de eredienst worden onmiddellijk gemeld, zodat het overzicht steeds actueel is. Deze identificatie is noodzakelijk om te kunnen oordelen of het bestuur van de eredienst blijvend voldoet aan de erkenningsverplichtingen van dit decreet en de verplichtingen in het eredienstendecreet.

De erkenning van een lokale geloofsgemeenschap brengt de oprichting van een bestuur van de eredienst met zich mee, meer bepaald een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid. Daarnaast blijft de voormalige juridische structuur van de lokale geloofsgemeenschap (veelal een vzw) ook bestaan. Het bestuur van de eredienst moet blijvend transparant zijn over de lokale geloofsgemeenschap en de aan haar verbonden juridische structuren en in het bijzonder over de onderlinge financiële stromen. Waarbij deze verbondenheid van dien aard is dat ze een weerslag heeft op de organisatie, de werking en het beheer van de goederen of van de inkomsten van de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst. De beoordeling van de weerslag van de verbondenheid is een feitenkwestie. Bij deze beoordeling kan rekening gehouden worden met o.a. volgende indicatoren: de samenstelling van de bestuursorganen (een overlap van bestuursleden), de invloed die de verbonden juridische structuur heeft op de organisatie, werking en het beheer van de goederen of van de inkomsten van bestuur van de eredienst, de zakelijke rechten die de verbonden juridische structuur bezit op het gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst, verenigingen gelinkt aan de lokale geloofsgemeenschap of vermogenstransacties op structurele basis tussen het bestuur van de eredienst en de verbonden juridische structuren. Deze indicatoren moeten niet cumulatief aanwezig zijn (zie opmerking 7.3. van het advies van de Raad van State). Ter verduidelijking heeft deze verbondenheid, gelet op de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, betrekking op het beheer van de temporalien van de eredienst en niet op de verbondenheid op geloofsvlak tussen juridische structuren tenzij deze verbondenheid een weerslag heeft op de organisatie, werking en beheer van de goederen of van de inkomsten van het bestuur van de eredienst.

Artikel 18

Het Vlaamse model van erkenning van geloofsgemeenschappen, waarbij een bestuur van de eredienst wordt opgericht dat van overheidswege financieel ondersteund wordt, is moeilijk verzoenbaar met buitenlandse financiering of ondersteuning van diezelfde geloofsgemeenschap die resulteert in een de facto controle door die buitenlandse instantie waardoor afbreuk kan gedaan worden aan de onafhankelijkheid van de lokale geloofsgemeenschap. Het risico dat wie betaalt, ook het beleid van de geloofsgemeenschap bepaalt en instrumentaliseert, wordt ook in andere Europese lidstaten onderkend, ook al is er daar veelal geen sprake van overheidsfinanciering.

Ter illustratie kan verwezen worden naar het rapport van de parlementaire ondervragingscommissie in de Nederlandse Tweede Kamer³¹ naar ongewenste buitenlandse beïnvloeding. Het Nederlandse rapport wijst op de negatieve gevolgen voor de betrokken geloofsgemeenschap: sociale druk, intimidatie, gevolgen voor het onderwijs en de jeugd, toenemende segregatie en polarisatie, ontstaan van parallelle samenleving, enz.³² In de Vlaamse context kunnen die gevolgen nog versterkt worden door de overheidsfinanciering van erkende geloofsgemeenschappen, die de betrokken geloofsgemeenschappen nog meer financiële armslag geven.

Ook in Oostenrijk, waar geloofsgemeenschappen erkend kunnen worden, erkent men deze problematiek. Daar mogen sinds de inwerkingtreding van de Islamgesetz van 2015 de financiële middelen voor de bekostiging van dagelijkse werking van islamitische geloofsgemeenschappen enkel uit het binnenland komen.³³

Daarom beperkt dit ontwerp van decreet de mogelijkheden van buitenlandse financiering en ondersteuning van de besturen van eredienst. Onder financiering en ondersteuning worden niet enkel financiële stromen verstaan, maar ook prestaties die kosteloos of onder de reële kostprijs verleend worden (vb. de terbeschikkingstelling van personeel), terbeschikkinggestelde kredietlijnen die niet moeten worden terugbetaald en rechtshandelingen die betrekking hebben op een overdracht of een afstand van een recht zonder gelijkwaardig geachte (economische) tegenprestatie (vb. terbeschikkingstelling van roerende of onroerende goederen). Deze vormen van financiering en ondersteuning worden niet getolereerd in erkende lokale geloofsgemeenschappen als deze vormen van financiering onder het toepassingsgebied van artikel 18, §1, vallen.

Doordat de buitenlandse financiering en ondersteuning enkel wordt verboden in de specifieke situaties geformuleerd in artikel 18, §1, is de ontworpen regelgeving wel verzoenbaar met artikel 9 van het EVRM, dat de vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst beschermt. De tweede paragraaf van dat artikel bepaalt dat de vrijheid om een godsdienst te belijden of overtuiging tot uiting te brengen aan geen andere beperkingen kan worden onderworpen dan die, die bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de

³¹ Het verslag van die commissie kan worden nagelezen op:

https://www.tweedekamer.nl/sites/default/files/atoms/files/verslag_pocob.pdf

³² Ibidem, p.76-88.

³³ Art. 6 Bundesgesetz über die äußeren Rechtsverhältnisse islamischer Religionsgesellschaften – Islamgesetz 2015, BGBl. I Nr. 39 /2015;

openbare veiligheid, voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

De beperking op buitenlandse financiering en ondersteuning voor de besturen van de eredienst zoals geformuleerd in artikel 18, §1, van dit ontwerp voldoet aan de voorwaarden van artikel 9 van het EVRM. Het wordt immers opgenomen in een decretale bepaling, zodat voldaan aan de eerste voorwaarde van het EVRM, met name dat de beperking bij wet moet zijn voorzien.

De ontworpen bepaling is eveneens noodzakelijk in onze democratische samenleving om de openbare veiligheid en de bescherming van de openbare orde te waarborgen, alsook om de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen te garanderen. Het spreekt voor zich dat financiering of ondersteuning die verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging een ernstig risico inhoudt voor de openbare veiligheid. De buitenlandse financiering of ondersteuning die de onafhankelijkheid van het bestuur van de eredienst in het gedrang brengt is evenzeer een gevaar voor de openbare orde, doordat zo een maatschappijmodel kan worden gepromoot dat haaks staat op onze samenleving, waarbij de rechten en vrijheden van anderen in het gedrang komen. Het staat bovendien haaks op het concept van de lokale overheidsfinanciering van de besturen van de eredienst.

De regeling vervat in artikel 18, §1, gaat niet verder dan noodzakelijk. Er wordt immers geen absoluut verbod op buitenlandse financiering en ondersteuning opgelegd, maar een gekwalificeerd verbod dat enkel die buitenlandse financiering en ondersteuning verbiedt die rechtstreeks of onrechtstreeks afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van de geloofsgemeenschappen én deze die verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging. Zulke buitenlandse financiering of ondersteuning is niet verzoenbaar met het Vlaamse stelsel van erkende erediensten en overheidsfinanciering, en ipso facto met de democratische samenleving.

Het opgelegde verbod is tweeledig. Het eerste luik van het verbod verbiedt buitenlandse financiering en ondersteuning, als die tot gevolg heeft dat het bestuur van de eredienst geheel of ten dele onder controle kan komen te staan van de financierende buitenlandse actoren waardoor afbreuk wordt gedaan aan de onafhankelijkheid van het eredienstbestuur.

Een dergelijke onwenselijke invloed kan een erkende lokale geloofsgemeenschap vervreemden van de Vlaamse samenleving waardoor een parallelle samenleving ontstaat en is ook niet verzoenbaar met de overheidsfinanciering die een bestuur van de eredienst ontvangt en de erkenningsverplichting vervat in artikel 7, 3°, om zelf financieel leefbaar te zijn. Dat verbod geldt zowel voor rechtstreekse financiering, waarbij middelen aan het bestuur van de eredienst zelf worden ter beschikking gesteld, als voor onrechtstreekse financiering, waarbij middelen via één of meerdere tussenstappen bij het bestuur van de eredienst belanden.

Aanwijzingen van buitenlandse financiering of ondersteuning waaruit kan blijken dat er mogelijks buitenlandse invloed wordt uitgeoefend of ingekocht binnen een (erkende) lokale geloofsgemeenschap waardoor een afbreuk wordt gedaan aan haar onafhankelijkheid kunnen zijn:

- eenmalige of herhaaldelijke financiële giften van eenzelfde persoon of organisatie die rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden is aan een buitenlandse actor;
- schenking van goederen die een aanzienlijke kostprijs hebben en noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de eredienst;
- terbeschikkingstelling van personeel (vb. bedienaar van de eredienst) aan een lokale geloofsgemeenschap;
- een nauwe band tussen een lokale geloofsgemeenschap en een ambassade of consulaat van een buitenlandse overheid. Zoals het ontvangen en implementeren van specifieke richtlijnen (ongeacht de aard ervan: religieus, beleidsmatig, informatief, ...) vanuit een ambassade of het verzenden vanuit de lokale geloofsgemeenschap van rapporten over de eigen werking, leden of bepaalde personen of groepen naar een ambassade of consulaat;
- ook het actief promoten van activiteiten van een ambassade via de eigen sociale mediakanalen van een lokale geloofsgemeenschap kan een aanwijzing vormen van bepaalde buitenlandse beïnvloeding;
- de structurele en prominente aanwezigheid van diplomatiek personeel (bv. ambassadeur of consul) in een lokale geloofsgemeenschap tijdens religieuze of andere plechtigheden of vieringen;
- kosteloze of tegen een niet-marktconforme huurprijs terbeschikkingstelling van gebouwen of van andere infrastructuur door een buitenlandse overheid of organisatie aan een lokale geloofsgemeenschap;
- juridische structuren zoals educatieve, socio-culturele of recreatieve verenigingen/stichtingen, die actief zijn binnen een lokale geloofsgemeenschap maar rechtsreeks of onrechtstreeks verbonden zijn aan een buitenlandse overheid of organisatie;
- het actief gebruik maken van officiële logo's van buitenlandse instanties;
- samenwerkingsverbanden met ogenschijnlijk neutrale ngo's en liefdadigheidsinstellingen maar die rechtsreeks of onrechtstreeks verbonden zijn met buitenlandse overheidsinstanties of buitenlandse religieuze organisaties en bewegingen die een extremistische geloofsbeleving propageren die haaks staat op onze verlichtingswaarden en segregatie in de hand werken;
- gebruik van literatuur (al dan niet religieus van aard) waarvan de uitgever of auteur een buitenlandse overheid of een buitenlandse religieuze organisatie of beweging is die een extremistische geloofsbeleving propageren die haaks staat op onze verlichtingswaarden en segregatie in de hand werken;
- het aanbieden (al dan niet kosteloos) en organiseren door een buitenlandse actor van bepaalde opleidingen of stages voor jongeren aan buitenlandse religieuze instellingen die een geloofsbeleving uitdragen die op gespannen voet staat met onze democratische grondwaarden zoals vervat in de Grondwet en het EVRM;
- etc.

Gelet op de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest inzake het beheer van de temporalien heeft het begrip "geen afbreuk doen aan de onafhankelijkheid" betrekking op buitenlandse financiering of ondersteuning die een dergelijke weerslag heeft op de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst dat deze niet op onafhankelijke wijze kunnen beslissen over de eigen organisatie, werking of beheer van de goederen of van de inkomsten. In het ontwerp is een niet-limitatieve opsomming opgenomen van elementen van buitenlandse

financiering of ondersteuning die een aanwijzing kunnen zijn van een mogelijke afbreuk aan de onafhankelijke organisatie, werking en beheer van de eigen goederen of van de inkomsten door de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst. De bevoegde instantie zal als toezichtsinstantie indien er aanwijzingen bestaan van buitenlandse financiering of ondersteuning die een afbreuk vormen op de onafhankelijkheid van een lokale geloofsgemeenschap of van een bestuur van de eredienst nader onderzoeken.

Het tweede luik van het verbod heeft betrekking op financiering of ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met ongeoorloofde activiteiten zoals terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging.

Om op een doeltreffende wijze te kunnen nagaan of een bestuur van de eredienst geen ongeoorloofde financiering of ondersteuning ontvangt, wordt in de tweede paragraaf een transparantie- en registratieverplichting opgelegd. De bestuursorganen houden een register bij van alle giften die een waarde hebben van 500 euro en meer.

Onder giften wordt verstaan elke opzettelijke daad om het bestuur van de eredienst een economisch of anderszins voordeel te geven, zonder een tegenprestatie die gelijkwaardig wordt geacht. Zonder limitatief te zijn, kunnen als gift worden beschouwd:

- hand- en bankgift;
- prestaties die kosteloos of onder de reële kostprijs verleend worden (vb. de terbeschikkingstelling van personeel);
- terbeschikkinggestelde kredietlijnen die niet moeten worden terugbetaald;
- enige rechtshandeling die betrekking heeft op een overdracht of een afstand van een recht zonder gelijkwaardig geachte (economische) tegenprestatie (vb. ter beschikkingstellen van roerende of onroerende goederen).

De persoonsgegevens zijn beperkt tot hetgeen noodzakelijk is om te kunnen identificeren wie de schenker is. Deze identificatie is noodzakelijk om te kunnen oordelen of het om een verboden vorm van financiering of ondersteuning gaat.

Bovendien kunnen deze persoonsgegevens enkel gebruikt worden om de naleving van het verbod in de eerste paragraaf te controleren. Enkel de instanties opgesomd in dit artikel of die hiertoe gemachtigd worden door de Vlaamse Regering kunnen inzage krijgen in dit register.

Hoofdstuk 4. Opdracht en bevoegdheden van de bevoegde instantie

Artikel 19

Het is de taak van de bevoegde instantie (de Vlaamse Informatie- en Screeningsdienst) die aangewezen wordt door de Vlaamse Regering om de besturen van de eredienst permanent op te volgen en mogelijke tekortkomingen te detecteren en te onderzoeken. Alsook gaat deze dienst tijdens de wachtperiode vermeld in artikel 10, in voorkomend geval verlengd overeenkomstig artikel 15, §3, en gedurende de verkorte erkenningsprocedure vermeld in artikel 68, §1 na of de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de erkenningscriteria en administratieve verplichtingen. De bevoegde instantie controleert zowel de naleving van de verplichtingen opgenomen in dit ontwerp van

decreet alsook de naleving van de verplichtingen in het erediensdecreet. Deze controle reikt niet verder dan noodzakelijk en vrijwaart steeds het grondwettelijk gewaarborgd recht op vrijheid van eredienst.

Het gaat hier niet over het algemeen administratief toezicht dat de toezichthoudende overheid de mogelijkheid geeft om beslissingen van de bestuursorganen van de besturen van de eredienst te schorsen of te vernietigen. Als de toezichthoudende overheid in het kader van het algemeen administratief toezicht een schorsings- of vernietigingsbesluit neemt, zal dit gesignaleerd worden aan de bevoegde instantie. Evenmin gaat het hier over het goedkeuringstoezicht, dat de toezichthoudende overheid heeft in het kader van het financieel beheer.

Artikel 20

Binnen het handhavingsspoor zijn contacten met de lokale actoren (gemeenten, provincies, LIVC's, burgemeesters, etc.) en andere stakeholders (Veiligheid van de staat, verbindingsofficieren geïntegreerde politie, FOD Justitie, etc.) belangrijk om na te gaan of aan de erkenningscriteria en de verplichtingen in het erediensdecreet blijvend voldaan is. Om zijn opdracht te kunnen uitoefenen sluit de bevoegde instantie informatie-uitwisselingsakkoorden af met de betrokken actoren.

Om een effectieve controle mogelijk te maken, krijgen de personeelsleden van de bevoegde instantie die belast zijn met de controleopdrachten specifieke bevoegdheden toegekend. Zoals reeds toegelicht in de algemene toelichting, wordt bij de bepaling van de bevoegdheden van de bevoegde instantie rekening gehouden met de godsdienstvrijheid zoals gewaarborgd in artikel 9 van het EVRM, artikel 18 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten en artikel 19 van de Grondwet.

Aan de personeelsleden van de bevoegde instantie belast met de controleopdrachten worden enkel bevoegdheden toegekend die nodig zijn om de controleopdracht vermeld in artikel 19 op een adequate wijze te kunnen uitvoeren. Bovendien kan enkel gebruik gemaakt worden van deze bevoegdheden als dat redelijkerwijs nodig is voor de uitoefening van de controleopdrachten. Deze bevoegdheden kunnen niet onbepaald worden ingezet. De uitoefening van deze bevoegdheden moet steeds in verhouding staan met de welomschreven controleopdrachten opgenomen in artikel 19 (finaliteit) en voor zover dat deze redelijkerwijs nodig zijn voor de uitoefening van de controleopdrachten (proportionaliteit). De personeelsleden zijn bij de uitoefening van hun bevoegdheden en controleopdrachten evenzeer gebonden aan de beginselen van behoorlijk bestuur. In navolging van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 19 december 2019 kunnen deze bevoegdheden enkel worden aangewend (zie opmerking 14.4 van het advies van de Raad van State bij het voorontwerp) voor het toezicht op de naleving van de (erkenningsverplichtingen) die gelden voor de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen en de besturen van de eredienst.

De Vlaamse Regering kan eveneens de voorwaarden bepalen waaronder de personeelsleden van de bevoegde instantie die belast zijn met de controleopdrachten kunnen worden aangesteld en het model van hun

legitimatiebewijs. De Vlaamse Regering kan voorzien in specifieke opleidings- en ervaringsvereisten.

Artikel 21

De personeelsleden van de bevoegde instantie moeten steeds toegang krijgen tot alle gebouwen en infrastructuur om te kunnen controleren of het bestuur van de eredienst of de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode voldoen aan de erkenningsverplichtingen. Hieronder vallen:

- alle gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst;
- de infrastructuur gebruikt door het bestuur van de eredienst. Tijdens de wachtperiode betreft dit de infrastructuur die werd opgenomen in de aanvraag tot erkenning;
- de ruimtes ter beschikking gesteld door de financierende overheid waar de leden van de geloofsgemeenschap ontvangen kunnen worden, waar het bestuursorgaan kan vergaderen en waar het archief van het bestuur van de eredienst kan worden bewaard;
- de ruimtes waar de bestuursorganen hun decretale taken uitvoert.

De personeelsleden van de bevoegde instantie hebben geen toegang tot de gebouwen en ruimtes exclusief bestemd als private woning.

Artikel 22

De identiteitscontrole gebeurt in eerste instantie aan de hand van de officiële identiteitsdocumenten. Slechts wanneer deze niet kunnen worden voorgelegd of wanneer er twijfel rijst rond de authenticiteit van die documenten aan de hand van niet-officiële documenten of door middel van beeldmateriaal.

Artikel 23

Inlichtingen zijn alle vormen van mededelingen, verklaringen en toelichtingen die een bijdrage kunnen leveren om te controleren of de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst voldoet aan de verplichtingen opgenomen in artikel 19.

Artikel 24

Informatie is de verzamelterm voor "geformaliseerde" gegevens, d.w.z. alle mogelijke gegevens die op welke wijze dan ook ergens een neerslag hebben gekregen (bijvoorbeeld facturen, bestekken, loonstrookjes, staten van dagelijkse werkzaamheden en uitgaven, uittreksels van bankrekeningen, computergegevens, budgettaire en boekhoudkundige bescheiden). Dit artikel creëert het recht om informatie of gegevens te laten voorleggen, in te zien en er een afschrift van te nemen, ongeacht de vorm waarin of de drager waarop de informatie of gegevens zijn opgeslagen of verwerkt.

Artikel 25

Om de uitoefening van de bevoegdheden effectiever te laten verlopen wordt die gekoppeld aan een medewerkingsplicht voor iedereen die een bijdrage kan leveren om te controleren of de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst voldoet aan de verplichtingen opgenomen in artikel 19 (bv. bestuursleden van de eredienst, de bedienaars van de eredienst en hun vervangers, personeelsleden van het bestuur van de eredienst, de aangeduide verantwoordelijken van een lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode, etc.).

Artikel 26

Dit artikel regelt het gebruik van audiovisuele middelen bij de uitoefening van het toezicht. Audiovisuele middelen zijn niet meer weg te denken in de uitoefening van het toezicht, maar het gebruik ervan wordt goed omschreven om misbruiken en schendingen van de privacy te voorkomen.

Dit artikel machtigt de personeelsleden van de bevoegde instantie niet om bijzondere opsporingsmethodes, in het bijzonder observaties in de zin van artikel 47 sexies van het Wetboek van Strafvordering uit te voeren. De toekenning van de mogelijkheid om bij de uitoefening van het toezicht audiovisuele middelen te gebruiken doet geen afbreuk aan artikel 47ter en volgende van het Wetboek van Strafvordering.

Naar analogie met de definitie van artikel 47 sexies van het Wetboek van Strafvordering kan audiovisueel middel worden omschreven als een technisch hulpmiddel bestaande uit een configuratie van componenten die audiovisuele signalen detecteert, deze transporteert, hun registratie activeert en de signalen registreert.

De audiovisuele vaststellingen worden wat hun verwerking betreft onderworpen aan dezelfde regels die volgens artikel 5 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming gelden voor persoonsgegevens, d.w.z. dat ze slechts voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en vervolgens niet op een met die doeleinden onverenigbare wijze mogen worden verwerkt. De vaststellingen gebeuren binnen een welomschreven toezichtopdracht opgenomen in artikel 19. Een andere verwerking dan binnen deze opdracht is slechts mogelijk voor historisch, statistisch of wetenschappelijk onderzoek of wanneer die verwerking kan worden gebaseerd op een andere rechtsgrondslag.

Artikel 27

De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen de bijstand vorderen van de lokale en federale politie om hen te beschermen tegen gewelddaden en feitelijkheden die tegen hen kunnen worden gepleegd of om hen in staat te stellen de moeilijkheden weg te nemen waardoor zij zouden worden belet hun opdracht te vervullen (cf. artikel 44 van de wet op het politieambt). Daarnaast kunnen de personeelsleden van de bevoegde instantie zich laten bijstaan door deskundigen zoals een landmeter, financieel deskundige, ICT-deskundige, tolk... of andere personen (vb. eigenaar van het gebouw, conciërge, personeel, etc.).

Artikel 28

De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen bij de uitoefening van hun opdracht een verslag van vaststelling opstellen. Het verslag van vaststelling heeft bewijswaarde tot het bewijs van het tegendeel.

Dit artikel verleent de personeelsleden van de bevoegde instantie de bevoegdheid om raadgevingen en waarschuwingen te geven aan:

- de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen tijdens de wachtperiode vermeld in artikel 10, in voorkomend geval verlengd overeenkomstig artikel 15, §3;

- de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen tijdens de procedure vermeld in artikel 68, §1;
- de erkende besturen van de eredienst.

Raadgevingen hebben tot doel tekortkomingen, die dreigen gepleegd te worden, te voorkomen. Ze vinden plaats op een ogenblik dat de tekortkoming nog niet heeft plaatsgevonden en hebben een zuiver preventieve werking. Raadgevingen bevatten zo concreet mogelijke adviezen over hoe de tekortkoming alsnog kan worden voorkomen, naast een algemene verwittiging voor de gevolgen ervan.

Een waarschuwing is een gunst waarbij het bestuur van de eredienst en in voorkomend geval de leden van het bestuursorgaan opgedragen wordt om binnen een bepaalde termijn zich in regel te stellen, de schadelijke gevolgen van de tekortkomingen te herstellen, en het bewijs hiervan te verschaffen.

De personeelsleden van de bevoegde instantie geven onmiddellijk aan het representatief orgaan kennis van de waarschuwingen en raadgevingen. Dit geeft het representatief orgaan de mogelijkheid om tijdig haar lokale geloofsgemeenschap te ondersteunen en te begeleiden bij het remediëren van tekortkomingen.

Hoofdstuk 5. Sanctionering van de besturen van de eredienst

Artikel 29

Als een bestuur van de eredienst of de leden van het bestuursorgaan tekortkomen aan hun verplichtingen, kan het bestuur van de eredienst door de Vlaamse Regering gesanctioneerd worden. Vooreerst kan de sanctioneringsprocedure opgestart worden als het bestuur van de eredienst tekortkomt aan de verplichtingen opgenomen in hoofdstuk 3 en het eredienstendecreet, maar ook als de leden van het bestuursorgaan tekortkomen aan de hun opgelegde decretale verplichtingen (bijvoorbeeld geen rechtsgeldige samenstelling van het bestuursorgaan of penningmeester weigert om een ontwerp van meerjarenplan op te maken, etc.). Daarnaast kan de sanctioneringsprocedure opgestart worden als de leden van het bestuursorgaan de verplichtingen die op hun rusten conform hoofdstuk 4 van dit decreet niet naleven. Zo moet bijvoorbeeld conform artikel 25, medewerking verleend worden aan de personeelsleden van de bevoegde instantie bij de uitoefening van hun bevoegdheden. Ook kan de sanctioneringsprocedure opgestart worden als het bestuur van de eredienst of de leden van het bestuursorgaan geen gevolg geven aan de waarschuwingen gegeven door de bevoegde instantie conform artikel 28, §2, tweede lid. De opstart van de sanctioneringsprocedure behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering, alsook de keuze van sanctionering.

Het bestuur van de eredienst en in voorkomend geval, de leden van het bestuursorgaan beschikken tevens over de mogelijkheid hun hoorrecht uit te oefenen en hun standpunt over de ten laste gelegde tekortkomingen over te maken.

Artikel 30

Er wordt een getrap en gedifferentieerd sanctioneringsmechanisme ingevoerd. De Vlaamse Regering kan, al dan niet na een eerste aanmaning om de tekortkomingen

weg te werken of een waarschuwing van de bevoegde instantie beslissen tot sanctionering. Afhankelijk van de ernst van de tekortkoming kan de Vlaamse Regering beslissen tot:

- opschorting of beperking van de financiële gevolgen van de erkenning voor een bepaalde termijn. De opschorting of beperking van de financiële gevolgen van de erkenning kan verschillende vormen aannemen. Zo kan de Vlaamse Regering bij wijze van sanctie de investeringskredieten van de betrokken besturen van de eredienst geheel of gedeeltelijk schrappen, zodat geplande of lopende investeringen geheel of gedeeltelijk worden uitgesteld of stilgelegd. Op een gelijkaardige wijze kunnen ook de kredieten van de exploitatie beperkt worden, door kredieten voor specifieke uitgaven te schrappen of te beperken tot bepaalde percentages. Er wordt in de tekst van het decreet gekozen voor een algemene formulering, zodat de Vlaamse Regering bij het bepalen van de concrete sanctie maximaal rekening kan houden met de lokale situatie en effectieve sancties kan opleggen. Zo worden inadequate sancties (zoals het schrappen van investeringskredieten bij een bestuur van de eredienst die helemaal geen investeringen gepland heeft) vermeden. Het laat ook toe om de zwaarte van de sanctie beter af te stemmen op de ernst van de tekortkomingen die aanleiding geven tot de sanctie. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Regering desgevallend het advies van de financierende overheid kan inwinnen, die immers het best geplaatst zal zijn om de proportionaliteit en de effectiviteit van de mogelijke financiële sanctie in de concrete situatie te beoordelen;
- opschorting van de erkenning voor een bepaalde termijn;
- opheffing van de erkenning.

De Vlaamse Regering zal bij het bepalen van de sancties expliciet aangeven wat hiervan de gevolgen zijn voor de financiële verplichtingen van de financierende overheid.

Daarnaast wordt er een getrappt sanctiesysteem ingevoerd (behalve voor de sanctie tot opheffing van de erkenning), waarbij het bestuur van de eredienst of in voorkomend geval, de leden van het bestuursorgaan de mogelijkheid krijgen om binnen een welbepaalde termijn de tekortkomingen weg te werken. In de beslissing tot sanctionering wordt steeds een termijn bepaald (uitgezonderd bij de sanctie tot opheffing van de erkenning) waarbinnen het bewijs geleverd moet zijn aan de Vlaamse Regering dat alle vastgestelde tekortkomingen zijn weggewerkt. Als het bestuur van de eredienst geen of onvoldoende bewijs levert dat de vastgestelde tekortkomingen zijn weggewerkt, kan de Vlaamse Regering opnieuw een sanctioneringsbeslissing nemen. Zo kan de Vlaamse Regering in eerste instantie de financiële gevolgen beperken, vervolgens de erkenning opschorten en ten slotte de erkenning opheffen als het bestuur van de eredienst de tekortkomingen niet weggewerkt. De Vlaamse Regering kan evenwel onmiddellijk beslissen tot de opstart van de procedure tot opheffing van de erkenning wanneer ze acht dat de vastgestelde tekortkomingen dermate ernstig zijn dat de opheffing van de erkenning de meest gepaste sanctie is.

De beslissing tot opheffing wordt genomen na advies van het representatief orgaan, het betrokken bestuur van de eredienst, de financierende overheid en in voorkomend geval de adviserende gemeente die een advies bezorgen binnen zestig dagen. De adviestermijn van zestig dagen kan in uitzonderlijke en spoedeisende

gevallen worden ingekort. De omstandigheden moeten van uitzonderlijke en spoedeisende aard zijn die een inkorting van de adviestermijn verantwoorden, hetgeen betekent dat de gewone adviestermijn van zestig dagen niet kan worden afgewacht. Zonder limitatief te zijn, kunnen volgende omstandigheden aanleiding geven tot de inkorting van de adviestermijn: rechtstreekse financiering die verband houdt met extremisme en terrorisme, meldingen van veiligheidsdiensten dat binnen een erkende lokale geloofsgemeenschap activiteiten georganiseerd worden die een gevaar vormen voor de openbare veiligheid, weigering van het bestuur van de eredienst om na eerdere sancties en waarschuwingen vastgestelde tekortkomingen weg te werken, etc.

Ten slotte kan de opheffingsprocedure ook worden opgestart op initiatief van het representatief orgaan. Het representatief orgaan kan als aanvrager van de erkenning steeds op eigen initiatief de opheffing van de erkenning aan de Vlaamse Regering vragen. Dit kan om verschillende redenen: het bestuur van de eredienst leeft de interne regels van de eredienst niet na, het bestuur van de eredienst vraagt zelf de opheffing aan via haar representatief orgaan, het bestuur van de eredienst telt niet meer voldoende leden binnen haar geloofsgemeenschap,....

Artikel 31

Zolang een bestuur van de eredienst de erkenning behoudt, heeft ze onder bepaalde voorwaarden recht op financiële steun van de financierende overheid. Bij een opheffing van de erkenning verliest ze dat recht. Dat geldt voor de toekomst, niet voor het verleden. Eventueel al te veel uitbetaalde toelagen zijn dan onverschuldigd en worden teruggevorderd.

Hoofdstuk 6. Wijziging van erkenningen en de opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanijen

Afdeling 1. Wijziging van de gebiedsomschrijving van de erkende lokale geloofsgemeenschap

Artikel 32

De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid om lokale geloofsgemeenschappen te erkennen en dus ook om de wijzigingen aan de gebiedsomschrijving te erkennen. Ingevolge de scheiding tussen kerk en staat moet het representatief orgaan het initiatief nemen voor een dergelijke wijziging.

Dit artikel geeft een opsomming van welke stukken de gemotiveerde aanvraag moet bevatten. Als de verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden wijzigt, wordt ook een voorstel van de gewijzigde verdeelsleutel opgegeven. Het representatief orgaan moet in overleg met het centraal bestuur, het bestuur van de eredienst en eventueel de financierende overheid tot een gedragen verdeelsleutel komen. De financierende overheden kunnen vervolgens hun advies uitbrengen over het voorstel van gewijzigde verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden.

Artikel 33

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 34

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Afdeling 2. Wijziging van de naam van het bestuur van de eredienst

Artikel 35

De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid om de besturen van de eredienst te erkennen, waaronder de naam. Bijgevolg kan de Vlaamse Regering ook naamswijzigingen van besturen van de eredienst erkennen. Een naamswijziging kan enkel worden aangevraagd door het representatief orgaan. De Vlaamse overheid kan nooit zelf initiatiefnemer zijn.

Artikel 36

De naamgeving van een bestuur van de erediensten behoort tot de autonomie van het bestuur van de eredienst en het representatief orgaan. De Vlaamse Regering kan de naamwijziging enkel weigeren als de naamswijziging in strijd is met bestaande regelgeving of met de openbare orde. De Vlaamse Regering kan geen inhoudelijke beoordeling verrichten.

Afdeling 3. Samenvoeging van de erkende lokale geloofsgemeenschappen

Onderafdeling 1. Procedure

Artikel 37

Artikel 37 e.v. bepalen de procedure en de gevolgen van een samenvoeging van twee of meer erkende lokale geloofsgemeenschappen. Ook bij een samenvoeging moet het initiatief uitgaan van het representatief orgaan. Het is uitermate belangrijk dat het representatief orgaan de betrokken besturen van de eredienst onmiddellijk in kennis stelt van zijn interne beslissing tot samenvoeging en welk bestuur van de eredienst als te behouden wordt aangeduid. Vanaf de interne beslissing van het representatief orgaan tot samenvoeging van erkende lokale geloofsgemeenschappen komen de bijhorende besturen van de eredienst in een stelsel van lopende zaken.

Tijdens deze periode kunnen alleen maar handelingen worden gesteld die betrekking hebben op de lopende zaken en handelingen die niet tot de lopende zaken behoren mogen pas gesteld worden na een verplicht overleg tussen de betrokken besturen van de eredienst. Traditioneel wordt aangenomen dat de volgende aangelegenheden tot de lopende zaken behoren: (1) de dringende zaken, zelfs al zijn het zaken van algemeen politiek belang, waarvan de regeling niet redelijkerwijs kan worden uitgesteld, (2) de zaken van dagelijks bestuur waarvan het belang gering is, alsook (3) de zaken die meer zijn dan zaken van dagelijks bestuur maar ook geen algemeen politiek belang hebben, voor zover zij de normale voortzetting of beëindiging zijn van een regelmatig ingezette procedure, zij voor de kritieke periode beleidsmatig zijn beslecht en zij zonder overhaasting worden afgewerkt.

Tijdens deze periode van lopende zaken moet door de betrokken besturen van de eredienst een zekere terughoudendheid in acht genomen worden in de te nemen beslissingen, vooral wanneer deze beslissingen een belangrijke (financiële) impact hebben ook in de jaren na de samenvoeging van de besturen van de eredienst.

Om te vermijden dat het te behouden bestuur van de eredienst zodoende wordt bezwaard door de beslissing van één van de besturen van de eredienst, zonder dat de andere besturen van de eredienst de kans krijgen zich over die beslissing uit te spreken, wordt een verplicht overleg tussen de besturen van de eredienst opgelegd. Het is immers de bedoeling om te vermijden dat een bestuur van de eredienst dat weet dat het weldra zal verdwijnen nog ingrijpende beslissingen kan nemen.

Artikel 38

De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid om de samenvoegingen van erkende lokale geloofsgemeenschappen te erkennen. Dit artikel geeft een opsomming van de inlichtingen en stukken die het representatief orgaan moet bezorgen om de procedure tot erkenning van de samenvoeging op te starten. Als de verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden wijzigt, wordt ook een voorstel van de gewijzigde verdeelsleutel opgegeven. Het representatief orgaan moet in overleg met het centraal bestuur, het bestuur van de eredienst en eventueel de financierende overheid tot een gedragen verdeelsleutel komen. De financierende overheden kunnen vervolgens hun advies uitbrengen over het voorstel van gewijzigde verdeelsleutel van de kosten tussen de financierende overheden.

Artikel 39

Deze bepaling strekt er toe om te voorkomen dat een bestuur van de eredienst een sanctionering wil ontlopen door samen te voegen met andere besturen. De Vlaamse Regering kan in dit geval de procedure tot samenvoeging opschorten. Voor bepaalde tekortkomingen kan een samenvoeging met een ander bestuur net een oplossing bieden (bv. wanneer de lokale geloofsgemeenschap niet langer 200 leden telt). De beslissing tot opschorting van de samenvoegingsprocedure behoort tot de autonome beslissingsbevoegdheid van de Vlaamse Regering.

Artikel 40

Dit artikel breidt de verplichting tot kennisgeving uit tot het representatief orgaan, de betrokken besturen van de eredienst, de financierende overheid—en in voorkomend geval de adviserende gemeente. Als de betrokken besturen van de eredienst ressorteren onder een centraal bestuur, wordt ook het centraal bestuur op de hoogte gebracht.

Artikel 41

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Onderafdeling 2. Gevolgen van een samenvoeging van erkende lokale geloofsgemeenschappen.

Artikel 42

Bij een samenvoeging worden de betrokken besturen van de eredienst samengevoegd, op één na. Het is het representatief orgaan dat bepaalt welk bestuur van de eredienst opgaat in de andere. Ook het bestuursorgaan van het te behouden bestuur van de eredienst moet worden vernieuwd aan de nieuwe situatie van de samenvoeging.

Om de continuïteit te garanderen, blijven de leden van het bestuursorgaan van het te behouden bestuur van de eredienst aan totdat het representatief orgaan een nieuw bestuursorgaan aanstelt of tot aan de eerste gedeeltelijke verkiezing van het bestuur volgens de reguliere cyclus. De keuze om een nieuw voltallig bestuursorgaan aan te stellen komt toe aan het representatief orgaan. De manier waarop de eerste aanstelling gebeurt, behoort tot de autonomie van het representatief orgaan.

Artikel 43

De afgevaardigden van de besturen van de eredienst in het centraal bestuur worden geacht niet enkel hun eigen bestuur van de eredienst te vertegenwoordigen, maar wel de belangen van de verschillende besturen van de eredienst van de gemeente of de provincie te verdedigen. Als er meer dan één centraal bestuur betrokken is bij de samenvoeging (doordat één of meer van de besturen van de eredienst van de samengevoegde erkende lokale geloofsgemeenschappen gemeente- of provinciegrensoverschrijdend is), geldt dit artikel uiteraard voor elk betrokken centraal bestuur.

Artikel 44

Dit artikel regelt uitdrukkelijk de overdracht van alle roerende en onroerende goederen, alle rechten, plichten en lasten, van de samengevoegde besturen van de eredienst naar het bestuur van de eredienst dat blijft bestaan. De uitgebreide decretale formulering moet elke discussie uitsluiten. De overdracht gebeurt van rechtswege. Wat betreft de onroerende goederen is dit een overdracht van algemeen nut, waardoor de registratie ervan kosteloos is.

Artikel 45

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Afdeling 4. Opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanjien

Artikel 46

In dit artikel wordt de Vlaamse Regering uitdrukkelijk de bevoegdheid toegekend om de erkende annexe-kerken en kapelanjien op te heffen. Ook hier moet het initiatief uitgaan van het representatief orgaan. Het gaat hier om de 'bijgebouwen' van de eredienst die werden opgericht in uitvoering van artikel 60 van de wet van 18 germinal jaar X "relative à l'organisation des cultes" en van het decreet van 30 september 1807 "qui augmente le nombre des succursales". De oprichting en afschaffing van bijkomende gebouwen van de eredienst vallen sinds 2005 onder het algemeen toezicht (en uiteraard onder de interne regels van de eredienst).

Voor de opheffing van die vroeger expliciet erkende annexe-kerken en kapelanjien is echter wel nog een besluit tot opheffing van de erkenning nodig. Het precieze juridisch statuut van bepaalde kapelanjien is niet altijd duidelijk. Daarom wordt bepaald dat als een kapelanij een afzonderlijke kerkfabriek heeft, dezelfde regels van toepassing zijn als degene die gelden voor de samenvoeging van erkende lokale geloofsgemeenschappen.

Bij de opheffing van een annexe-kerk of kapelanij zal niet langer het advies van de financierende overheid worden gevraagd.

Artikel 47 Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 7. Verwerking persoonsgegevens

Artikel 48

In dit artikel wordt een decretale basis opgenomen voor de verwerking van persoonsgegevens. De 'verwerking' van gegevens betreft het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens. Alle expliciete en impliciete gegevensverwerkingen die gebeuren in het kader van dit decreet, zullen gebeuren conform dit artikel.

Elke overheidsinmenging in de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet moet worden voorgeschreven in een voldoende precieze wettelijke bepaling die beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde doelstelling. In een dergelijke precieze wettelijke bepaling moeten de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens omschreven zijn. Krachtens dit decreet zullen persoonsgegevens worden verwerkt van volgende personen:

- de bedienaars van de eredienst en hun vervangers van een erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap en van een bestuur van de eredienst;
- de leden van het bestuursorgaan;
- de toekomstige leden van het bestuursorgaan;
- de leden van het voorlopig bestuursorgaan;
- de schenkers van giften vanaf 500 euro;
- de personen met titels op de gebouwen of andere infrastructuur;
- de verbonden juridische structuren;
- de leden van het tijdelijk voltallig bestuursorgaan vermeld in artikel 68, §2, 6°.

De verwerking van persoonsgegevens in het kader van dit decreet impliceert de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens, zoals bedoeld in artikel 9 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming, en met name persoonsgegevens waaruit religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen blijken. Ook persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten, zoals bedoeld in artikel 10 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming, worden verwerkt conform de bepalingen van dit decreet.

De verwerking van deze persoonsgegevens is evenwel verzoenbaar met het recht van privacy en voldoet aan de voorwaarden van artikel 8 van het EVRM. De verwerking wordt opgenomen in een decretale bepaling, zodat voldaan is aan de eerste voorwaarde van artikel 8 van het EVRM, met name dat de beperking bij wet moet zijn voorzien.

De verwerking van de persoonsgegevens voldoet ook aan een dwingende maatschappelijke behoefte. De vierde paragraaf beschrijft de doeleinden waarvoor

de gegevensverwerking in het kader van dit decreet zullen worden verricht. De erkenning van een lokale geloofsgemeenschap brengt de oprichting van een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid met zich mee die belast is met het beheer van de temporalien. Het statuut van een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid creëert het recht op overheidsfinanciering, maar er zijn ook verplichtingen aan verbonden. Eén van deze verplichtingen is dat het bestuur van de eredienst bestuurd wordt door een bestuursorgaan dat rechtsgeldig moet zijn samengesteld. Ook de bedienaar van de eredienst is een sleutel- en gezagsfiguur binnen de lokale geloofsgemeenschap en van ambtswege lid van het bestuursorgaan³⁴ van het bestuur van de eredienst (uitgezonderd bij de rooms-katholieke eredienst waar de door het representatief orgaan aangestelde verantwoordelijke van ambtswege lid is van het bestuursorgaan³⁵). Om te kunnen controleren of een erkenning vragende lokale geloofsgemeenschap en een bestuur van de eredienst blijvend aan de erkenningsverplichtingen voldoen, moeten de betrokken burgerlijke overheden steeds een goed overzicht hebben van wie bedienaar van de eredienst, zijn vervanger en lid van het bestuursorgaan is. De overheid heeft ook steeds een aanspreekpunt nodig. Er wordt gestreefd naar het tot stand brengen van moderne, efficiënte besturen met een transparante structuur, die in evenwaardigheid een goede relatie kunnen opbouwen met de betrokken burgerlijke overheden. Doordat er transparantie gevraagd wordt over de verbonden juridische structuren, is het mogelijk dat er persoonsgegevens dienen verwerkt te worden (bv. ingeval van een éénmanszaak of bestuursleden van de bestuursorganen van de verbonden juridische structuren).

Daarnaast is het Vlaamse model van erkenning van geloofsgemeenschappen, waarbij een bestuur van de eredienst wordt opgericht dat van overheidswege financieel ondersteund wordt, moeilijk verzoenbaar met buitenlandse financiering of ondersteuning van diezelfde geloofsgemeenschap die resulteert in een de facto controle door die buitenlandse instantie waardoor afbreuk kan gedaan worden aan de onafhankelijkheid van de lokale geloofsgemeenschap. Ook financiering en ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging is onverzoenbaar met het Vlaamse model van erkenning van geloofsgemeenschappen (zie toelichting bij artikel 18). Om op een doeltreffende wijze te kunnen nagaan of een erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschap of een bestuur van de eredienst geen ongeoorloofde financiering of ondersteuning ontvangt, wordt in dit decreet een transparantie- en registratieverplichting opgelegd van alle giften vanaf 500 euro. In dit giftenregister worden ook de persoonsgegevens vermeld van natuurlijke personen die giften van 500 euro of meer hebben gedaan. De identificatie van de schenkers is noodzakelijk om te kunnen oordelen of het om een verboden vorm van financiering of ondersteuning gaat.

Ten slotte gaat de verwerking van de persoonsgegevens niet verder dan noodzakelijk om de dwingende maatschappelijke behoefte te bereiken. Dit decreet bepaalt uitdrukkelijk welke categorieën van persoonsgegevens en van welke personen persoonsgegevens op gestructureerde en systematische wijze worden verwerkt. Eveneens bepaalt dit decreet welke instanties deze persoonsgegevens kunnen verwerken. De bevoegdheden betreffende erkenning van lokale

³⁴ Art. 82, 118, 154, 190 en 233 eredienstendecreet.

³⁵ Art. 5 eredienstendecreet.

geloofsgemeenschappen zitten verspreid over verschillende instanties, wat een goede informatie-uitwisseling noodzakelijk maakt:

- de Vlaamse Regering die de lokale geloofsgemeenschap erkent en sanctioneert;
- de bevoegde instantie aangeduid door de Vlaamse Regering die de erkenningszoekende lokale geloofsgemeenschappen en de besturen van de eredienst controleert op de wijze waarop ze de erkenningsverplichtingen en de verplichtingen in het eredienstendecreet blijvend naleven;
- de financierende overheden die bijdragen aan de financiering van de besturen van de erediensten en het administratief toezicht uitoefenen;
- de provinciegouverneur die het administratief toezicht uitoefent;
- de adviserende gemeente die het dichtst bij de lokale geloofsgemeenschap staat en dus een belangrijke actor is om te oordelen of een lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de erkenningsverplichtingen;
- de federale overheid bevoegd voor de erkende erediensten die een advies moet geven bij de erkenning van een lokale geloofsgemeenschap en die ook instaat voor de bezoldiging van de bedienaars van de eredienst;
- de representatieve organen die de door de federale overheid aangeduide religieuze gesprekspartner zijn over alle aangelegenheden die verband houden met de instellingen belast met het beheer van de temporalien van die eredienst.

Daarnaast wordt er een strikte omschrijving gegeven van de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verwerkt. De persoonsgegevens kunnen enkel verwerkt worden om de doeleinden vermeld in paragraaf 4 te bereiken.

Conform artikel III. 87 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 zijn de Vlaamse administratie, de provincies, de gemeenten en de besturen van de erediensten ertoe gehouden om voor alle informatie die ze in het kader van hun taken ontvangen of creëren een selectieregel op te maken en die conform artikel III.88 ter goedkeuring voor te leggen aan de bevoegde selectiecommissie. Conform deze regelgeving worden de bewaartermijnen bepaald. De gegevens worden niet langer bijgehouden dan noodzakelijk.

De gegevens worden steeds verwerkt en uitgewisseld in overeenstemming met de bepalingen van de Algemene Verordening Gegevensbescherming, en met de bepalingen van de federale en Vlaamse regelgeving over de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens. Voor de mededeling van de persoonsgegevens worden protocollen opgesteld conform artikel 8 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer. Om te vermijden dat er een groot aantal (individuele) protocollen moeten worden gesloten om de digitale uitwisseling van persoonsgegevens mogelijk te maken, wordt in het kader van administratieve vereenvoudiging en efficiëntie de mogelijkheid ingeschreven om te werken via een algemeen protocol dat wordt opgesteld door een instantie van de Vlaamse Regering. De objectiviteit van het algemeen protocol, op het vlak van gegevensbescherming wordt gewaarborgd door het advies dat wordt gevraagd aan de VTC. Daarbij wordt ervoor gekozen om dat advies als een verplichting op te nemen.

Ten slotte, bepaalt de Vlaamse Regering op basis van artikel 5 van dit decreet op welke wijze de communicatie tussen de verschillende instanties gebeurt. Deze communicatie houdt ook de uitwisseling van persoonsgegevens in en verloopt conform de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

Hoofdstuk 8. Wijzigingsbepalingen

Artikel 49 en 50

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 51

Dit artikel wijzigt bepalingen in het erediensdecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.

Artikel 52

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 53 t.e.m. 56

Deze artikelen wijzigen bepalingen in het erediensdecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.

Artikel 57 t.e.m. artikel 60

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 61 en 62

Deze artikelen wijzigen bepalingen in het erediensdecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.

Artikel 63

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 64 en 65

Deze artikelen wijzigen bepalingen in het erediensdecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.

Hoofdstuk 9 . Slotbepalingen

Afdeling 1. Opheffingsbepalingen

Artikel 66

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Afdeling 2. Overgangsbepalingen

Artikel 67

Dit ontwerp van decreet heeft tot doel om voor alle besturen van de eredienst een gelijke regeling in te voeren. Er zal niet langer een onderscheid gemaakt worden tussen de besturen van de eredienst op basis van de datum van erkenning. Ook de reeds bestaande besturen van de eredienst moeten voldoen aan de verplichtingen in hoofdstuk 3, ongeacht de datum van erkenning. Ze zullen ook

kunnen gesanctioneerd worden in geval van niet-naleving van deze verplichtingen alsook in geval van niet-naleving van de verplichtingen in het erediensdecreet.

Aangezien er een aantal nieuwe verplichtingen worden opgelegd aan de reeds bestaande besturen van de eredienst, krijgen zij, met uitzondering van artikel 17, 9°, één jaar de tijd vanaf de inwerkingtreding van dit decreet om zich te conformeren aan de nieuwe verplichtingen. Na één jaar, worden de reeds bestaande besturen van de eredienst geacht te voldoen aan de nieuwe verplichtingen, tenzij een bewijs van het tegendeel. Informatie over de erkende erediensbesturen die nog actueel is en waarover de Vlaamse overheid beschikt moet niet opnieuw bezorgd worden zoals bv. de namen, de adressen, de rijksregisternummers, de emailadressen en de telefoonnummers van de bedienaars van de eredienst, hun vervangers en de leden van het bestuursorgaan.

Na één jaar vanaf de inwerkingtreding van dit decreet kan de Vlaamse Regering de nieuwe verplichtingen controleren en eventueel sanctioneren in geval van niet-naleving.

In 2 gevallen wordt een uitzondering gemaakt op het conformeren aan verplichtingen binnen de termijn van één jaar na inwerkingtreding van dit decreet:

- 1) voor erkende lokale geloofsgemeenschappen die tijdens deze periode van één jaar via hun representatief orgaan een procedure tot samenvoeging zijn gestart. In dit geval moet aan deze verplichting voldaan zijn op het moment van de bevestiging vermeld in artikel 38, §2, tweede lid, 9°. De reden voor deze uitzondering vloeit voort uit het gegeven dat erkende lokale geloofsgemeenschappen die over een onvoldoende ledenaantal beschikken de kans krijgen om samen te voegen tot een erkende lokale geloofsgemeenschap die wel over het vereiste ledenaantal van minimum 200 leden beschikt.
- 2) De erkende lokale geloofsgemeenschappen hebben twee jaar de tijd vanaf de inwerkingtreding van dit decreet om zich te conformeren aan de verplichting, vermeld in artikel 17, 9°. Dit een redelijke termijn voor een lokale geloofsgemeenschap om in voorkomend geval zich te conformeren aan het verbod op door buitenlandse overheden bezoldigde bedienaars van een eredienst.

Vanzelfsprekend is de verplichting tot naleving van de geldende regelgeving, in het bijzonder het EVRM en de Grondwet, onmiddellijk van toepassing vanaf de inwerkingtreding van het voorliggend decreet. Een bestuur van de eredienst dat handelingen stelt in strijd met deze verplichting kan onmiddellijk gesanctioneerd worden. Ook de verplichtingen die reeds van toepassing zijn op de reeds erkende besturen, ongeacht de inwerkingtreding van dit decreet, blijven van toepassing en de niet-naleving van deze verplichtingen kan onmiddellijk worden gesanctioneerd conform de bepalingen in dit decreet.

Artikel 68

Dit artikel bepaalt de procedure voor de lopende aanvragen tot erkenning die ingediend zijn voor 1 juli 2019. Conform artikel 3, §1, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008 wordt een erkenningsaanvraag ingediend door een lokale geloofsgemeenschap bij het bevoegd representatief orgaan die het

vervolgens bezorgt aan de Vlaamse Regering. Het representatief orgaan zal binnen één jaar vanaf de inwerkingtreding van het decreet een geactualiseerd aanvraagdossier aan de Vlaamse Regering moeten bezorgen van de bij haar ingediende erkenningsaanvragen.

Daarnaast geeft deze bepaling een opsomming van de stukken die het aanvraagdossier moet bevatten. Het aanvraagdossier bevat o.a. de persoonsgegevens van de personen die, als de lokale geloofsgemeenschap wordt erkend, conform artikel 16 aangesteld worden als leden van het tijdelijk voltallig bestuursorgaan, alsook de bedienaars en hun vervangers. Deze personen zijn de aanspreekpunten voor de burgerlijke overheden in het kader van de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap. De persoonsgegevens zijn beperkt tot hetgeen noodzakelijk is om te kunnen identificeren wie deze personen zijn en een vlotte communicatie met deze personen te bewerkstellen.

Uiterlijk zes maanden nadat de adviestermijn voor de betrokken instanties is verstreken, moet de Vlaamse Regering een beslissing nemen omtrent de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap. Dit is een termijn van orde. Indien de Vlaamse Regering nalaat om binnen deze voorgeschreven termijn een beslissing te nemen kunnen het betrokken representatief orgaan en de lokale geloofsgemeenschap conform artikel 14,§3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de nodige stappen ondernemen opdat de Vlaamse Regering alsnog een uitdrukkelijke beslissing neemt over de erkenningsaanvraag.

Artikel 14,§3, van de wetten op de Raad van State biedt aan het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap de mogelijkheid om na het verstrijken van de voorgeschreven beslissingstermijn de Vlaamse Regering aan te manen om alsnog een uitdrukkelijke beslissing te nemen. Ingeval de Vlaamse Regering vier maanden na de aanmaning nog steeds nalaat een uitdrukkelijke beslissing te nemen omtrent de erkenningsaanvraag, wordt ze geacht een afwijzende beslissing (impliciete weigeringsbeslissing) te hebben genomen waartegen een annulatieberoep bij de Raad van State kan ingesteld worden door het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap.

Artikel 69

Dit artikel bepaalt de procedure voor de lopende opheffingsprocedures die opgestart zijn door de Vlaamse Regering voor de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 70

Dit artikel bepaalt de procedure voor de lopende aanvragen tot erkenning van een samenvoeging die ingediend zijn bij de Vlaamse Regering voor de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 71

Conform de huidige regelgeving vinden de verkiezingen bij de verschillende lokale geloofsgemeenschappen op verschillende tijdstippen plaats:

- Voor de lokale geloofsgemeenschappen die al erkend waren bij de inwerkingtreding van het erediensdecreet op 1 maart 2005, startte de driejaarlijkse cyclus in april 2005. Er werden dus verkiezingen gehouden in 2005, 2008, 2011, 2014, 2017 en 2020;

- De lokale geloofsgemeenschappen die erkend werden op basis van het erkenningsbesluit (periode 2006-2020), volgen de voorgaande driejaarlijkse cyclus niet. De verkiezingen vinden ook plaats om de drie jaar, maar hier wordt er vertrokken vanaf de datum van erkenning. Dit betekent dat de verkiezingen plaatsvinden op verschillende momenten.

Het is voor de toezichthoudende overheden moeilijk om hier toezicht op te houden. Zo zijn er lokale geloofsgemeenschappen die geen verkiezingen houden of verkiezingen houden op andere data. Nochtans is een goed overzicht van de leden van de bestuursorganen noodzakelijk voor de toezichthoudende overheden.

Om het bovenstaande te vermijden, zullen de bestuursorganen van alle besturen van de eredienst gedeeltelijk vernieuwd worden in 2023 om vervolgens om de drie jaar gedeeltelijk vernieuwd te worden. Om ook het toezicht op de verkiezingen van de lokale geloofsgemeenschappen erkend op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2005 houdende vaststelling van de criteria voor de erkenning van de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten te vergemakkelijken, zullen zij voortaan ook aansluiten op de reguliere cyclus.

Artikel 72

Dit artikel voorziet in een overgangsbepaling als de Vlaamse Regering de wijze van communicatie niet heeft bepaald bij de inwerkingtreding van dit decreet. Op deze manier kunnen alle procedures opgenomen in dit decreet starten vanaf de inwerkingtreding.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Bestuurszaken, Inburgering en
Gelijke Kansen

Bart SOMERS